

Universitätsbibliothek Johann Christian Senckenberg
Frankfurt am Main

Titel :	Singer, Josef : Avôdat šeliaḥ šibbûr : kôlêl hattefillôt we-ham-minhâgîm hannehûšîm lô le-'inyânîm šônîm
Bellagen :	
Erscheinungsort :	Wien
Seitenzahl :	114, 40 S.
Erscheinungsjahr :	1906
Format :	11,5 x 16,5 cm
Jahrgang :	
Signatur d. Orig. :	87.497.87
Masterfiche :	MP 21332 a
Duplikat :	MP 21332
Aufnahme-Faktor :	15.0 x
mikroverfilmt am :	20. AUG. 2013
durch :	ALPHA COM Deutschland GmbH Niederlassung Dresden Semperstraße 2 · 01069 Dresden Tel. 0351/477 67-0 · Fax 0351/477 67-99

Noten-Beilagen

zum

Awandas Scheliach Zibur

von

Josef Singer

Oberkantor der Israelitischen Kultusgemeinde Wien
und Präses des österr.-ungar. Kantorenvereines etc.

Nachdruck und Kopieren wird strengstens verfolgt.

1906.

Wien und Budapest.

Eigentum und Verlag von **Jos. Schlesinger**, Buchhandlung.

1
Vor der Trauung בי אריר

Cantor.

Religioso.

Mi - a - dir al ha-kol mi bo - ruch al - ha-kol
mi go - dol al - ha-kol mi do-gul al - ha-kol je-wo-
réch cho - son wo-chal - loh je-wo-réch cho -
son im ha-kel - loh a - men a - men.

ברכת המזון Das Bentschen

Cantor-Recitative von Oberkantor J. Singer in Wien,

Beim Hochzeitsmahle לישואן

Recit.

parlando

2

De waj ho-sér wé gam cho-ron, w'os-i lém bə schir jo-ron, néché-nu wé -
(Hier werden die anwesenden
Nepotitäten genannt.)

mag-lé ze-dek sché bir-kas be né je schu-run, bi-re-schus

ne woréch e-lo-hé-nu sche hasim-cho bi-mo no wesche-o-dhal-nu mi-schelo

ne wo-réch e-lo-hé-nu, sche-ha-sim-cho bim-o-no,

we sche-o-dhal-nu mi-sche-lo u-wé-tu-wo cho-ji - nu

הסוביטים ^{Anwesenden}

לברית מילה Bein Beschneidungsmahle

נודה לשפך

Religioso.

3

No-deh le-schimcho bə soch s-mu-naj beruchim a-tem la-do-noj ^(Anwesenden.)

Bi-rschus o-jom wé-no-ro, misgow le i tos ba zo-ro, él ne ^(Anwesenden.)

é sor bi gé-wu-roh a-dir ba-mo-rom a-do-noj.

Bi-rschus ha-to-ro ha ké-do-scho, te-ho-ro hi wegampé-ru-scho, ^(Anwesenden.)

zi-wo lo-nu mo-ro-scho, mosche e wed a-do-noj.

Bi - re - schus ko - hanim, ha - le - wi - jim ek - ro le - lo - hé -
 ho iw - rim, a - ho - de - nu bechol i - jim a - wor - cho es : -
 (Anwesenden.)
 do - noj Bi - reschus rab - bi u - mo - ri ek - ro lé - lo -
 baj zu - ri mé - a - jin jo - wo es ri es ri
 (Anwesenden.)
 mé im : - do - noj Bi - reschus mo - ri we - ra - bo - saj

ewtach br - schir se - fo - saj we - so mar - no az - mo -
 saj boruch ha - bo br - schem a - do - noj ne - worch e - lo -
 (Anwesenden.)
 hé - nu sche - o - chol - nu mi - sche - lo. Bo - ruch e - lo - hé
 nu, sche - o - chal - no mi - sche - lo u - we - tu - wo cho - ji - nu

ברוך הוא

Boruch'u u - woruch schemo, boruch : - to a - donoj e - lo - hé - nu me - lech

ho - o - lom ha-son es ho - o - lom ku - lo be - tu - wo, be - chèn uwẽ -
 che-sed, u - wẽ - ra - chamim hu no - sèn le - chem le chol bo - sor, ki le - o - lom
 chas - do, u - wẽ - tu - wo ha - go - dol to - mid lo cho - sar lo - nu, wẽ - al
 jech - sar lo - nu mo - son le - o - lom wo - ed, ba - a - wur sches - mo ha -
 go - dol, ki hu son u - mt far - nes la - kol, u - mé - tiw

la - kol, u - mé - chin mo - son le - chol bir - jo - sow a - scher bo - ro,
 bo - ruch a - to a - do - noj ha - son es ha - kol.
 נודה לך
 Nodch Is - cho a - do - noj e - lo - hé - nu al sche - hin - chal - to la - a - wo -
 sé - nu e - rez chemo to - wo u - r - cho - wo wẽ - al sche - ho - zé - so - nu a - do -
 noj e - lo - hé - nu mé - e - rez miz - ra - jim uf - di - so - nu mi - bés

a - wo - dim, wɛ - al be - ris - cho sche - cho - sam - to bi - wɛ - so - ré - nu
 wɛ - al to - ro sɛ - cho sche - li - mad - to - nu, wɛ - al chu - ke - cho sche -
 ho - da - to - nu wɛ - al cha - jim chén wo - che - sed sche - cho - nan - to - nu,
 wɛ - al á - chi - las mo - son scho a - to - son u - mɛ - far - nés
 o - so - nu to - mid bechol - jom u - wɛ chol és u - wɛ chol scho - oh

ועל הכל

Wɛ - al hakoi a - do - noj e - io - hé - nu a - nach - nu mo - dim loch u -
 mewor - chim o - soch jis - borach schi - mɛcho be - fi kol - choj, to - mid le - o -
 lom wo - ed ka - ko - suf we - o - chal - to we - so - wo - to
 u - wɛ rach - to es a - do - noj e - lo - he - cho, al ho - o' : rez ha - to - wo á - scher no -
 san loch, bo - ruch á - to a - do - noj al ho - o - rez, wɛ - al ha mo - son

Rachém a-donój e - lo hé - nu al jis-ro-el a - mecho, wr-al je-ruscholo-jim
 i - re - cho, wr-al zi-jonmischkan ke-wo-de - cho, wr-al malchus bés dowid
 meschi-checho, wr-al ha-bajis ha-go-dol wr-ha-ko-dosch schenik - ro
 schi-mecho o-low, e-lo-hé, nu o-wi-nu re-é-nu su-né-nu, par-

morendo
 né-sé-nu wechal-ke-lé - nu we-har-wi-ché - nu we-harwach - lo-nu á - do-noj
 e - lo - hé-nu mr-hé-ro mikol zo-ro - sé - nu we-no al-taz-ri-ché - nu
ppp
 á - do-noj e - lo hé - nu lo li - jc de mat-nas bo-sor wodom, we-lo
 li - jc de-hal wo-som, ki im le - jo - dt-cho ha-mr-le - o ha-pe-su-cho, we
 hake doscho we-hor-cho-wo, sche-lo newosch we-lo ni-ko-lém le - o - lom wo-ed

רצוה ויהא ליצנו

12

R: - zé we - ha - cha - li - zé - nu a - do - noj e - lo - hé - nu, be - miz - wo - se - cho
 u - we - miz - was - jom haschr - wi - i ha schabbos ha - go - dol we - ha - ko - dosch
 ha - seh ki jom seh go - dol we - ko dosch hu le - fo - ne - cho lischbos bo
 we lu nuwach bo be - a - ha - wo ke - miz - was re - zo - ne - cho
 bi r - zon - cho ho ni ach lo - nu a - do - noj e - lo - hé - nu, schelo te

13

hé zo - ro we - jo - gon wa - a - nu - chu bejom me - nucho - sé - nu we - har - é - nu a - do -
 noj e - lo - hé - nu be - nechumas zi - jon i - re - cho u - we - win - jan je - ru - scho - lo -
 jim i - re - cho, ki a - to hu ba - al ha - jeschu - os u - wa - al ha ne - chomos.
יעלה ויבא
 E - lo - hé - nu we - lo - hé - a - wo - sé - nu ja - a -
 le we - jo - wo we - ja - gi - a we - je - ro - eh

we-ji - ro-zeh we-ji - scho-ma, we-ji po-kéd we-ji - socher sich-ro-né.
 nu u-fik do-né - nu wesich-ron a-wo-sé - nu wesich-ron moschiachben
 do-wid aw-de - cho, wesich-ron je - ru-scho-la - jim ir ko-de.
 sche - cho wśichron kol am-cho bés jis - ro-el le - fo-necho, li - ft - lé -
 to le - to-wo lś-chén u - lś-che-sed u - le ra-chamim le-cha jim u - le-scho-lom.

bejom rosch hachodesch ha-seh, soch-ré - nu a - do-noj e - lo - hé - nu
 bo le-to-wo u - fok-dé - nu wo li-wr-ro - cho we
 ho-schi é - nu wo le-cha-jim, u - wi dr-war je-schu-o we-ra-
 cha-mim chus we-cho-né - nu, we-ra-chém o - lé - nu we-ho-schi-é - nu,
 kí é le-cho é - né - nu kí él me-lech go-dol we-ko-dosch o - to

ובנה ירושלים

U wr-né je-ru-scho-lo-jim ir ha-ko-desch bi-mé-bé-ro wjo-mé-nu
bo-ruch a-to a-do-noj, bo-neh we-ra-cha-mow je-ru-scho-lo-
jim o-mén Bo-ruch a-to a-do-noj e-lo-hé-nu me-lech bo-o-lom,
ho-él o-wi-nu ma-le-ké-nu a-di-ré-nu bo-rt-nu go-a-
lé-nu jo-zé-ré-nu ke-do-sché-nu ke-dosch ja-a-kow

ro-e-nu ro-eh jis-ro-él ha-me-lech hatow we-ha-me-tiw la-kol
sche-b-chol-jom wo-jom hu hé-tiw hu mé-tiw hu jé-tiw lo-nu hu ge-mo-lo-nu
hu go-mr-lé-nu hu jig-me-lé-nu lo-ad le-chen u-le-chesed u-le-
ra-Chimim, u-le-rewach ha-zo-lo we-baz-lo-cho, be-ro-cho wi-j-schu-o-
me-cho-mo-par-no-so wechal-koloh we-ra-chamim we-chajim we-scholom we-chol-tow u-

mi kol tow al je-chas-ré - nu Ho-ra-che - mon hu jim-loch o - lé - nu le - o - lom wo.

ed ho - ra - chamon, hu jis borach ba-se-homa - jim u - wo - o rez. ho ra

cha mon hu jischta bach le dor do rim, w: jis po - er bo - nu le - ne - zoch nzo - chim

we jis ha - dar bo - nu lo - ad u - le - o - le mé - o - lo - mim, ho - ra - cha - mon hu

je - far - n: - sé - nu br - cho - wod ho - ra - cha - mon. hu jischbör o - lé - nu me - al za -

wo - ré - nu we - hu jo - li - ché - nu ko me - mi - jus le - ar - ze - nu ho - ra - cha -

mon hu jisch - lach be - ro - cho ms - ru - bo ba ba jis

seh w: - al schulchon seh sche - o - chal - nu o - low ho - ra -

chamon hu jischlach lo - nu es é - li - jo - hu ha - no - wi so - chur la - tow

wi - je - wa - ser lo - nu be - so - ros towos je - schu - os w: - ne - chumos.

לחתונה Hochzeitsmahl beim Einlage

20

Ho-ra - - - chamon hu je-wo-réch es ha-cho-son
we-es ha-kal-loh we-es kol ha-jo-sche-wim - po.

לברית מילה Beschneidungsmahl beim Einlage

Ho-ra - - - chamon hu je-wo-rech es ba-al be-
ris ba-mi-loh we-es isch-to ha-jo-le-des, we-es ha-je-led ho-
rach ha-ni-mol we-es kol ha-jo-sche-wim - po o - so - nu

21

w²-es kol - - - scher lo-nu ké-mo schenis bo-re-chu - wo-se - nu aw-ro-
hom baktol jischok mikkol ja - - kow kol kén je-wo-réch o - so-nu
ku-lo-no ja-chaad bi-w²-ro-cho sche-lé-mo we-nomar - - men
ba-morom je-lamdu a - lé-hem we-o - lé-nu se-chus sche-t²-hé le-misch-me-tes
scho-lom w²-ni - so w²-ro-cho me-és - - do-noj u - ze-do-ko mé-
tlo-hé jisché - nu w²-nim-zochén we-sechel tow be-é - né e - lo - hé we-o - dom.

Einlage beim Beschneidungsmahle לברית מילה

הרחמן

I.

Ho-ra-chammon hu je-worech a-wi ha-je-led we-i-mo we-ji-
 se-ku le-ga-de-loh u-le-chancho u-le-chak-mo mi-jom hasche-mi-mi wo-
 ho lo je-ro-ze do-mo wi-je-hi a-donoj a-lo-how i-mo.

II.

Ho-ra-chammon hu je-wo-rech ba-ad ba-ris
 ha-mi-loh a-scher sos la-a-sos ze-dek be-gil-loh

23

wi-je-scha-lém po-e-lo u-mas-kur-to ke-
 fu-loh we-jit-né hu le-ma-a-loh le-ma-a-loh

III.

Ho-ra-chammon hu je-wo-rech
 rach ha-ni-mol li-sche-mo-no we-ji-he-ju jo-dow we-lib-
 bo lo él e-mu-no we-jis-keh li-rr-os pe-né
 hasch-chi-no scholosch pe-o-mim ba-scho-no.

IV.

Ho-ra-cha-mon hu je-wo-réch ha-mol be-sar-
 ho or-loh u-fu-ra-u-mó zaz de-mé ha-mi-loh isch ha-jo-
 re w-rach ha-lé-wow é-wo-do-so ps-
 su-loh im schloch é-le lo ja-a-seh-loh.

V.

Ho-ra-charnon hu jisch-lach lo-nu me-schi-cho bo-lích to-mim

bi-se-chus cha-su-né mu-los do-mim
 le-wa-ser be-so-ros to-wos wé-ni-chu-mim le-am
 e-chod me-fu-sor u-me-fo-red bèn ho-é-mim.

VI.

Ho-ra-cha-mon hu jisch-lach lo-nu ko-hen ze-dek é-
 scher lu-kach le-i-lom ad hu-chan ka-sche-mesch wé-ja-hé-lom
 be-ri-si ho-jé-so it-to ha-cha-jim wé-ha-scho-lom.

Ho-ra-chamon hu je-sa-ké-nu li-je-mos ha-mo-schi-ach u-le-cha-jé
 ho-o-lom ha-bo mag-dil je-schu-os mal-ko we-o-seh che-sed li mschicho
 le-dowid u-le-sa-ro ad o-lom o-seh scho-lom bi-me-ro-mow
 hu ja-á-seh scho-lom o-lé-nu we-al kol jis-ro-él we-
 i-me-ru o-men jir-u es a-do-noj ke doschow ki én mach-sor

li-ré-ow ke-fi-rim ro-schu we-ro-é-wu we-do-re-sché a-do-noj
 lo jach-se-ru kol tow ho-du la-do-noj ki tow ki le-o-lom
 chas-do po-sé-ach es jo-de-cho u-mas-bi-a le-cholechaj ro-zon boruch
 ha-ge-wer á-scher jiw-tach ba-donoj we-ho-joh á-donoj miw-to-cho
 na-ar ho-ji-si gam so-kan-ti we-lo ro-i-si za-dik ne-é-
 sow we-sa-ro mt-wa-késch lo-chem á-do-noj os le-a-mo

jit-ten je-wo-ré'ch es a - mo ba-scho-lom.

שבוע ברכות

Boruch a - to a - do-noj e - lo-hé-nu me-lech ho-o - lom

sche-ba-kol bo-ro li-chr-wo-do boruch a - to a - do-noj e - lo-hé -

nu me-lech ho-o - lom jo-zer ho-a - dom. Bo-ruch a - to a - do -

noj e - lo - hé-nu me - lech ho-o - lom a - scher jo-zar

es ho-o - dom bé-zal - mo bé-ze - lem de-mus-taw-ni - so

wé-bis-kin lo mi-me-nu bin-jan a - dé ad boruch a - to a -

Andante.

do - noj jo-zér ho-o - dom Sos - to - sis wé-so -

ho-a - ko - ro be-kib - buz bo - ne - bo be-so -

Rec.

chob be-sim - cho boruch a - to a - lo - noj ma-sé - mé - ach zi-jon be -

wo-ne - ho Sa-mé-ach te-sa-mach re-im-ho a - ho - wim
 ke-sa-mé-cha - cho je-zir-cho be-gan é-den mi-ke - dem
 boruch a - to a - do - noj m'f-sa-mé-ach cho-son wecha-loh.
 Boruch a - to a - donoj e-lo-hé - nu me-tech ho-o - lom a - scher bo - ro
 so-son we-sim - cho cho-son we-chal-loh gil - loh rin - noh

di - zo wached-wo a - ht-wo we-a - cha-wo we-scholom we-ré - us
 Mc-he - ro a - do-noj e - lo - hé - nu jischo-ma be-o - ré je-hu-
 do be-o - ré je-hu - do u - we-chu - zos je-ruscho-lo - jim
 kol so - son we - kol sim - cho kol cho-son we-
 kol kal - loh kol miz-hal - los cha-sa - nim mé-chu-po-

son u - ne-o - rim mi misch - té n'gi - no - som bo -
 ruch a - to a - do - noj me - sa - mé - ach cho - son im ha - kal - loh.
 I.

Boruch a - to a - do - noj e - lo - hé - nu melech ho - o - lom bo - ré pé - ri ha - go - fen.

Beim Leichenbegängnisse הנצור תמים

I.

Hazur to - mim po - e - lo ki chol de - ro - chow mischpot él e - mu -
 no we - én o - vel zaddik we - jo - schor hu ha - zur tomim be - chol

po - al mi - jo - mar lo - mah tif - ol hasch - a - lit be - ma - to u - we - ma -
 al mémis u - mé - cha - je mo - rid sche - ol wa - jo - al ha - zur
 tomim be chol ma - a - seh mi jomar lo - ma - sa - a - seh ho - o - mer' we -
 o - seh che - sed chi - nom lo - nu sa - a - seh u - wi - se - chus ha -
 ne - r - kad ke - seh hak - schi - wo wa - a - seh za - dik be - chol

de - ro - chow ha - zur to - mim e - rech a - pa - jim u - mo - lé
ra - cha - mim cha - mol - no wɛ - chus - no al ɔ - waus u - wo - nim.

II. Gemeinde.

Zad - dik a - to a - do - noj le - ho - mis u - le - ha - cha - jos
a - scher be - jo - de - cho pi - ku - don kol ru - chaus cho - li - loh le - cho - sich
ro - ne - nu lim - chos wɛ - ji - he - ju wɔ ɛ - ne - cho he - rá - cha - mim

o - lé - nu fe - ku - chos ki - le - cho o - don ha - ra - cha - min,
wɛ - ha - sli - chos o - dom im ben scho - no ji - he - jeh o - e - lef
scho - nim ji - chr - jeh, mah jis - ron - lo? ke lo - ho - joh ji - he - jeh.

III. Gemeinde.

Boruch hu ki ɛ - mes di - no um scho - tét he - kol be - ɛ - no u meschalém le -
o - dom cheschbo - no wɛ - di - no wɛ - hakol jischo ho - do - jo ji - te - nu

jo - da - nu a - do - noj ki ze - dek mish - po - te - cho tiz - dak be -
 dow - re - cho we - sis - keh be - schof - te - cho we - én le - har - har
 a - char mi - das sche - fo - te - cho za - dik a - to a - do - noj we - jo .
 schor mischpo - te - cho da - jon e - mes schofét ze - dek we - e - mes .

IV. Gemeinde.

Nefesch kol choj be - jo - de - cho ze - dek mo - loh je - mi - ne - cho we - jo - decho

rachém al pe - lé - tas zon - jo - de - cho, we - somar le - maloch he - ref jo - de - cho
 ge - dol ho - é - zo we - raw ho - a - li - li - juh a - scher é - ne - cho pe - ku -
 chos, al - kol dar - che be - né o - dom lo - ses l - isch ki - dr - ro - chow
 wechif - ri ma - a - lo - low le - ba - gid ki joscher a - do - noj
 zu - ri we - lo - aw lo so - bo, a - do - noj no - son we - do - noj
 lo koch je - hi schem a - do - noj ha - mf - wo - roch .

Seele, was betrübst du dich.

Requiemlied. Comp.: von Oberkantor J. Singer.

Aufgenommen in den Gottesdienst der Wiener isr. Kultusgemeinde.

SOPRAN.
ALT.

See - le was be - trübst du dich, was ist dir so bang, in mir

TENOR.
BASS.

rühst du nicht des Vaters Nä - he,
der uns all im Herzen trägt
leht kein Gott dir in der

Hö - he, der da lie - bet, wenn er schlägt aufwärts
schau aufwärts schau Gott ver -

trau, Gott ver - trau.
See - le, was be - trübst du dich? Him - mel - wärts, Him - mel - wärts, heb das

Cantor.

Herz, heb das Herz.
Je-de Thrä-ne, die da fällt, zählt der Len-ker

Chor.

sei-ner Welt.
Je-de Thräne die da fällt, zählt der Lenker sei-ner Welt.

Gebet nach dem Einheben der Thora.

Der allmächtige Gott, der Abraham, Isaak und Jakob gesegnet hat, verleihe seinen Segen allen, die heute vor der Thora erschienen sind, um sein göttlich Wort zu hören und zu vernehmen. —

Allen, die heute sind eingegangen in seinen heiligen Tempel zur Anbetung und Verehrung seines göttlichen Namens, er gebe ihnen aus der Fülle seines Gnadenschatzes die Sabbathruhe und Freudigkeit, in Kraft seines göttlichen Namens, der an dieser Stätte genannt wird, geehrt ist und verherrlicht. —

Er gedenke jedm die Spende und die Gabe, die er bringet, aus willigem, freundlichem Sinne und Herzen; er lohne und vergelte es ihnen mit seinen Segnungen, auf dass das Gotteswort in Erfüllung gehe: Um deßentwillen segnet dich Gott an all deinen Thun und in deinen Hände Werk.

Wie wir beten für diese Gemeinde, ihre Häupter, Lehrer und Führer, Alle, die ihr angehören, so beten wir hier um deinen Beistand für Seine Majestät, unsern Herr und Kaiser

Franz Josef dem Ersten.

Mehre seine Tage und kröne ihn mit Sieg, Ruhm und Herrlichkeit.

Segne Alle, die seinem Throne und Herzen am nächsten sind und alle Angehörigen des erhabenen Fürstenstammes.

Segne das gesammte Vaterland, dass Eintracht und Friede seine Stämme einige; Licht und Wissenschaft das Volk erhöhe; Tugend und Gottesfurcht die innere Lebenskraft im Volke sei. — Amen.

Gebet beim Ausheben der Thora.

Gelobt sei, der die Thora gegeben seinem Volke Israel in seiner Heiligkeit — gelobt der Name des Weltherrn — gelobt die Krone seiner Herrlichkeit die Stätte, an der er thronet. — Möge deine Gnade walten über dein Volk Israel, daß deine rettende Hand sichtbar werde an deinem Volke, in deinem heiligen Tempel — daß dein himmlisch Licht in seiner Klarheit und Milde uns zuströme, unser Gebet Erbarmen finde und in Gnaden empfangen werde. — Möge es dein Wille sein, uns das Leben zu verlängern, es zu segnen mit allen deinen Gütern, daß auch wir unter den Frommen und Gerechten bedacht seien vor dir, daß du dich erbarmest über uns, uns schirmest und wahrst, uns und unsere Angehörigen und Alle die zu deinem Volke Israel gehören. — Du bist es, der Alles speijet und ernähret, der da schaltet und waltet über Könige und Fürsten, dein ist das Reich.

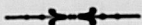
Da stehe ich als ein Knecht vor Gott dem Heiligen gelobt sei er, bereit und willig zu seinem dienste — und beuge das Knie vor ihm und vor der heiligen Thora, heute und immer. — Nicht auf Menschen stüz' ich mich; — nicht auf die, die sich für Götter halten, vertraue ich und verlass ich mich — auf Gott vertraue ich, auf Gott im Himmel; er ist Gott in Wahrheit, seine Thora Wahrheit; — seine Propheten Wahrheit. — er ist es, der wohl thut und Wunder thut in Wahrheit. — auf ihn stüze ich mich und vertraue ich; seinen heiligen Namen lobpreise und verehere ich mit Herz und Mund. —

Möge es dein Wille sein, daß du uns öffnest das Herz für deine Gotteslehre und uns gewährest, was unser Herz begehret — uns und deinem ganzen Volke Israel, daß wir zum Leben, Glück, Heil und Frieden bedacht sein mögen vor dir. — Amen.

עבודת שליח צבור

גולל

כל התפלות ומנהגים הנחוצים לו לענינים שונים.

Awardas Scheliach Zibur.

Neuestes vollständiges

Handbuch

zum Gebrauche für

Cantoren

enthaltend die wichtigsten Gebete und Gebräuche
anlässlich der verschiedenen religiösen Funk-
tionen in und ausserhalb der Synagoge

nebst musikalischen Beiträgen

von

Josef Singer

Obercantor der Israelitischen Kultusgemeinde Wien
und Präses des österr.-ungar. Cantorenvereines etc.

1906.

Wien und Budapest.

Eigentum und Verlag von Jos. Schlesinger, Buchhandlung

סדר סידור קרושין.

Beim Bedecken der Braut mit dem Schleier erteilt der Rabbiner diesen Segen:

אֲחִיתָנוּ אֵת הַיּוֹ לְאַלְפֵי רַבָּה:
יְשִׁימָךְ אֱלֹהִים בְּשָׂרָה רַבָּה רַחֵל
וְלֵאָה:

יְבָרְכֶךָ יי וַיְשַׁמְרֶךָ: יָאֵר יי פָּנָיו
אֵלֶיךָ וַיְחַנְּךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם
לְךָ שְׁלוֹם:

תפלת מנחה.

אֲשֶׁרִי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְלְלוּךָ
סְקָה: אֲשֶׁרִי הָעַם שֹׁכֵבָה לִּי אֲשֶׁרִי
הָעַם שְׂנֵי אֱלֹהֵיוֹ:

תְּהַלֵּה לְרֹד אַרְזוֹמָמָךְ אֱלֹהֵי הַמִּקְדָּשׁ
וְאַבְרָכָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־
יּוֹם אֲבָרְכֶךָ וְאַהֲלִלָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם

StUB F1m

87 497 879

87.497.879

ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו
 אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך
 וגבורותיך יגידו: הדר כבוד הודך
 ודברי נפלאתיך אשיחה: ועזו
 נוראתיך יאמרו וגדלותך אספרנה:
 זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו:
 חנון ורחום יי ארך אפים וגדול חסד:
 טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו:
 יודוך יי כל מעשיך וחסדיך יברכוכה:
 כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך
 ידברו: קהודיע לבני האדם גבורתו
 וכבוד הדר מלכותו: מלכותך
 מלכות כל עולמים וממשלתך בכל
 דור ודור: סומך יי לכל הנפלים
 וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך
 ישברו ואתה נותן להם את אכלם
 בעתו: פותח את ידיך ומשביע לכל
 חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד
 בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראו
 לכל אשר יקראהו באמת: רצון

יראו יעשה ואת שועתם ישמע
 ויושיעם: שומר יי את כל אהבו
 ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
 יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
 לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה
 ועד עולם הללויה:

Borb. יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא
 כרעותה וימליך מלכותה בחיובין וביומיון ובתי דכל-
 בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
 Gem. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:
 Borb. יתברך וישתבד ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתגדד
 ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא לעלא מן
 כל ברקתא ושירתא תשבחתא ונחמתא נאמין
 בעלמא ואמרו אמן:

פי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:
 אדני שפתי תפתח יפי וגיד תהקתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי
 אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב האל הגדול הגבור
 והנורא אל עליון גומל חסדים
 טובים וקוניה הכל וזוכר חסדי אבות
 ומביא גואל לבני בניהם למען שמו

בְּאַהֲבָה: מִלֶּדֶד עֲזִיר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגֹן אֲבֹרָהֶם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחִיָּה
מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

(Im Winter מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:)

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים
בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא
חוֹלִים וּמְחַיֶּה אֲסוּרִים וּמְקִיֵּם אַמוּנָתוֹ
לְיִשְׂרָאֵל עֶפְרָה. מִי כִמּוֹךְ בַּעַל גְּבוּרֹת
וּמִי דוֹמֵה לָךְ מִלֶּדֶד מִמִּית וּמְחִיָּה
וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת
מֵתִים: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחִיָּה הַמֵּתִים:

קדושה לש"ץ.

יו נקדש את-שמה בעולם בשם שמקדישים אתו
בשמי טרום בכתוב על-יד נביאה וקרא זה אל זה
ואמר: סג קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא כד-
הארץ כבוד: יו לעשתם ברוך יאמרו: סג ברוך כבוד
יי ממקומו: יו ובדברי קדשה כתוב לאמר: סג ימלך
יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:
יו לדור ודור נגיד גדלה ולנצח נצחים קדשתך נקדיש
ושבחה אלהינו מפינו לא ימש לעולם ועד. פי אל מלך
גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי האל הקדוש:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים
בְּכָל-יּוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה. בְּרוּךְ אַתָּה
יי הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמִלְמַד
לְאָנוּשׁ בִּינָה חֲנֻנוּ מֵאַתָּה דַּעַת בִּינָה
וְהַשְׂכֵּל. בְּרוּךְ אַתָּה יי חוֹנֵן הַדַּעַת:

הַשִּׁיבֵנו אֲבִינוּ לְתוֹרָתְךָ וּקְרַבֵנוּ
מִלְכֵנוּ לְעַבֹדְתְךָ וְהַחְזִירֵנוּ בְתִשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי הַרוֹצֵה
בְתִשׁוּבָה:

סְלַח־לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטְאנוּ מְחַל-
לָנוּ מִלְכֵנוּ כִּי פָשַׁענוּ כִּי מוֹחַל וְסוֹלַח
אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי חֲנוּן הַמְרַבֵּה
לְסִלּוּחַ:

רֵאֵה בְעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ. וְנֶאֱלָנוּ
מֵהֲרָה לְמַעַן שְׁמֵךְ כִּי גּוֹאֵל חוֹק
אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רַפְּאֵנוּ יי וְנִרְפָא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה
כִּי תִהְיֶה אַתָּה. וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה
שְׁלֵמָה לְכָל-מִכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מִלֶּדֶד

רופא נאמן ורחמן אתה ברוך אתה
 יי רופא חולי עמו ישראל:
 ברוך עלינו יי אלהינו את השנה
 הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה
 ותן ברכה (3m Winter) ותן טל ומטר לברכה
 על פני האדמה ושבענו מטובך
 וברוך שנתנו בשנים הטובות. ברוך
 אתה יי מברך השנים:
 תקע בשופר גדול לחרותנו ושא
 גם לקבץ גליותינו וקבצנו יחד
 מארבע כנפות הארץ. ברוך אתה
 יי מקבץ נדחי עמו ישראל:
 השיבה שופטנו כבראשונה ויועצנו
 כבתחלה והסר ממנו יגון ואנחה
 ומלוד עלינו אתה יי לבדך בחסד
 וברחמים וצדקנו במשפט. ברוך
 אתה יי מלך אוהב צדקה ומשפט:
 ולמלשינים אל תהי תקנה וכל
 עושי רשעה פרנע יאבדו. וכלם
 מהרה יפרתו. והזדים מהרה

תעקר ותשבר ותמגר ורתכניע
 במהרה בימינו. ברוך אתה יי שובר
 אויבים ומכניע זדים:
 על הצדיקים ועל החסידים ועל
 זקני עמך בית ישראל ועל שליטת
 סופריהם. ועל נרי הצדק ועלינו
 יהמו רחמים יי אלהינו. ותן שכר
 טוב לכל הבוטחים בשמך באמת
 ושים חלקנו עמם לעולם. ולא
 נבוש כי בד בטחנו. ברוך אתה יי
 משען ומבטח לצדיקים:
 ולירושלים עירך ברחמים תשוב.
 ותשבון בתוכה כאשר דברת ובנה
 אותה בקרוב בימינו בגן עולם.
 וכסא דוד מהרה לתוכה תכין. ברוך
 אתה יי בונה ירושלים:
 את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח
 וקרנו תרום בישועתך. כי לישועתך
 קיינו כל היום. ברוך אתה יי מצמיח
 קרן ישועה:

והמרחם כי לא-תמו חסדיה מעולם
קוינו לך:

Am Chanuka und Purim wird hier הנסים כל eingeschaltet.
על הנסים. ועל הפרקו. ועל הגבורות. ועל
התשועות. ועל המלחמות שעשית לאבותינו.
בימים ההם בזמן הזה:

für Chanuka בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול
השמונאי ובגיו. בשעמדה מלכות יון הרשעה
על עמך ישראל להשביחם תורתך ולהעבירם
מתפי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת
לחם בעת צרתם. רבת את-דרכם. רגת את-
דינם. נחמת את-נגמתם. מסרת גבורים ביד
חלשים. ורבים ביד מעטים. וטמאים ביד
טהורים. ורשעים ביד צדיקים. ונדים ביד עוסקי
תורתך. ולי עשית שם גדול וקדוש בעולמך.
ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקו
כהיום הזה. ואחר בן באו בניך לדביר ביתך.
ופנו את-היכלך. וטהרו את-מקדשך. והדליקו
גרות בתצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנוכה
אלו. להודות ולהלל לשמך הגדול:

für Purim בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה
בשעמד עליהם הזן הרשע. בקש להשמיד
להרוג ולאבד את-כל-יהודים מגער ועד-זמן

טח ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש
שנים עשר. הוא החדש אדר ושללם לבו: ואתה
ברחמיך הרבים הפרת את-עצתו. וקלקלת את-
מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו
אתו ואת-בגיו על-העין:

ועל-כלם יתברך ויתרומם שמך
מלכנו תמיד לעולם ועד:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את
שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו
סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך
ולך נאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים
לעולם כי אתה הוא מלך ארון לכל
השלוים. וטיב בעיניך לברך את
עמך ישראל בכל עת ובכל-שעה
בשלומך. ברוך אתה יי המברך את
עמו ישראל בשלוים:

Borb. ותגדל ותקדש שמה רבא. בעלמא די-ברא
כרעיתה וימליך מלכותה בתיכון וביומיו ובתי דכל-
בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן:
Gem. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא:

Sorb. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא
ויתדדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא בריך הוא
לעלא מן כל-ברכתא ושירתא תשבחתא ונחשתא
דאמין בעלמא ואמרו אמן:

Gem. קבל ברחמים וברצון את תפלתנו:

Sorb. תתקבל צלותהון ובעיתהון דכל ישראל קדם
אבוהון די בשמיא ואמרו אמן:

Gem. יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

Sorb. יהא שלמא רבא מן-שמיא ותים עלינו ועל-כל-
ישראל ואמרו אמן:

Gem. עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:

Sorb. עשה שלום במרומו. הוא ועשה שלום עלינו
ועל-כל-ישראל ואמרו אמן:

עלינו לשבח לארון הבל. לתת גדלה ליוצר
בראשית. שרא עשנו בגויי הארצות ולא שמנו
במשפחות הארמה. שלא שם חלקנו בהם
וגורלנו בכל-המונים: ואנחנו פורעים ומשתחויים
ומורים לפני מלכי המלכים הפדוש ברוך
הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב
יקרו בשמים | ממעל. ושכינת עזו בגבהי
מרומים: הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו
אפס זולתו. בפתוב בתורתו וידעת היום והשבת

אל ולבבך. כי יי הוא האלהים בשמים ממעל
ועל-הארץ מתחת אין עוד:

על כן | נקודה לך יי אלהינו לראות מהרה
בתפארת עזה. להעביר גלולים | מן הארץ.
והאלילים פרות יברתן לתקן עולם במלכות
שדי. וכל-בני בשר יקראו בשמה. להסנות
אליה כל-רשעי ארץ. יפירו וידעו כל-ישבי
תבל. כי לך תברע כל-ברך תשבע כל-לשון:
לפניה יי אלהינו יברעו ויפולו. ודכבוד שמה יקר
יתנו. ויקבלו כלם את-עול מלכותה. ותמלוך
עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך
היא ולעלמי עד תמלוך בכבוד. בפתוב
בתורתך יי | ימלך לעולם ועד: ונאמר והיה
יי למלך על-כל-הארץ ביום ההוא יהיה יי
אתד ושמו אחד:

Beim Eintritt der Braut:

ברוכה הבאה:

אדיר אלהינו. סימן טוב ומול טוב.
 חתן ברוך הוא. פלה ברוכה ונאה:
 (ברוך אלהינו. סימן טוב ומול טוב. חתן
 ברוך הוא. פלה ברוכה ונאה.)
 גדול אלהינו. סימן טוב ומול טוב. חתן
 ברוך הוא. פלה ברוכה ונאה.)

Unter dem Baldachin spricht der Rabbiner diese zwei Bרכות. Nachdem das Brautpaar aus dem Becher getrunken, erfolgt die Anlegung des Ringes durch den Bräutigam auf den Zeigefinger der rechten Hand der Braut. Hierauf erfolgt die Vorlesung der Kesuba und die ברכת נשואין über einen zweiten Becher.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 אשר קדשנו במצותיו וצונו על
 העריות. ואסר לנו את הארוסות.
 והתיר לנו את הנשואות לנו על ידי
 חפה וקדושין. ברוך אתה יי מבורש
 צמו ישראל על ידי חפה וקדושין:

ובתה ססן והכלה.

מהטבו אהליך יעקב. משכנתך
 ישראל: ואני ברב חסדך אבא ביתך.
 אשתחיה אל היכל קדשך ביראתך:
 יי אהבתי מעון ביתך. ומקום משכן
 כבודך: ואני אשתחיה ואברעה.
 אברכה לפני יי עשוי: ואני תפילתי
 לה יי עת רצון אלהים ברב חסדך
 ענני באמת ישעך:

סדר החופה.

Beim Eintritt des Bräutigams singt der Vorbeter:

ברוך הבא:

מי אדיר על הכל. מי ברוך על
 הכל. מי גדול על הכל. יברך חתן
 וכלה:
 (מי דגול על הכל. מי הדור על הכל. מי
 ותיק על הכל. יברך חתן וכלה.)

Während der Bräutigam den Ring auf den Zeigefinger der rechten Hand der Braut steckt, sagt er laut folgendes:

הרי את מקדשת לך בטבעת זו בדת משה וישראל:

וקורין הכתובה וסמיכ ענכין על כוס סכר.

נוסח שטר כתובה.

באחד (בשלישי) בשבת אחד, עשר יום (ימים) לחדש שנת חמשת אלפים ושש מאות לבריאת עולם למגן שאנו מגין באן קיק (עיר) איה ר' מ' בן ר' (הבית) אמר לה להקא בתיקתא מ' בת ר' מ' הוי לי לאנתי בדת משה וישראל. ואנא אפלה ואוקיר ואיוון ואסרנס ויכי (ליכי) בהלכת נברין הידאין דסלחין ומקרין ונעין ומפרנסין לגשיהון בקוששא. והיבנא ליכי מדר. בתיולכי כסף וזין מאתן דחזי ליכי מדאוריתא. ומזוניכי וכסותיכי וספוקיכי. ומיעל לותיכי כאורח קר ארעא. וצביאת מרת מ' בתיקתא דא ודעת ליה לאנתי ודין גרונא דהנעלת לי מבי אביה בין בכסף בין ברהב (בנהב) בין בתכשיטין במאני הלבושא בשוימושי

1) אם הוציא ביום ראשון של ר"ח סתבין: יום שלשים לחדש שהיה כזה: שלשים יום לחדש תשרי שהוא ר"ח סתבין. 2) כאלטנה סתבין ארמלתא ובירושא סתבין סתבין. 3) כאלטנה וירושא ובחליצתה סתבין: סדר כסף (ארמלתא) (סתבין) (חליצתא) וזין מאה דחזי ליכי סדרבנן. 4) כאלטנה וירושא ובחליצתה סתבין: (ארמלתא) (סתבין) (חליצתא) (הלוצתא) (א). 5) כאלטנה וירושא סתבין: סבי (נשא).

דירה ובשוימושא דערקא. את הכל קבל עליו ר' מ' הנ"ל במאה זקוקים כסף צרוף. וצבי ר' מ' חתן דגן והוסיף לה מן דיליה עוד מאה זקוקים כסף צרוף אחרים בגגדן. סך הכל מאתים זקוקים כסף צרוף. וכך אמר ר' מ' חתן דגן אחריות שטר בתיקתא דא (ותוספתא דן) גרונא דן ותוספתא דא קבלית עלי ועל ירתי בתיקתא להתפרע מן כל שפר ארג נכסין וקנגין דאית לי תחות כל שמיא. דקנאי ודעתיד אנא למקנא. נכסין דאית להון אחריות ודלית להון אחריות. פולדון יהון אחראין וערבאין לפרוע מנהון שטר בתיקתא דא (ותוספתא דן) גרונא דן ותוספתא דא (מנאי) ואפילו מן גליקא דעל פתפאי בחיים ובמות (בחי וקמות) מן יומא דגן ולעלם. ואחריות (וחומר) שטר בתיקתא דא (ותוספתא דן) גרונא דן ותוספתא דא קבל עליו ר' מ' חתן דגן בחומר כל בתיקתא ותוספתא דגגדן בבנת ישראל. העשוין בתיקון חזיל דלא פאסמכתא ודלא כמנסוי דשטרי. וקנגא מן ר' מ' בן מ' (הבית) חתן דגן למרת מ' בת ר' מ' בתיקתא דא על כל (ככל) מה דפתיב (דכתב) ומפורש לעיל במנא דבשר למקניה ביה (ו) הכל שריר וקיים:

נאום מ' בן מ' עד ונאום מ' בן מ' עד

1) אם היא אלטנה או ירושה או חלצה סתבין: בחמשים זקוקים כסף צרוף וצבי ר' מ' חתן דגן והוסיף לה מן דיליה עוד חמשים זקוקים כסף צרוף אחרים בגגדן סך הכל מאה זקוקים כסף צרוף.

ואמר כך יאמר שבע ברכות הללו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
בורא פרי הנפמן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל ברא
לכבודו: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
יוצר האדם: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר יצר את האדם בצלמו. בצלם דמות
תבניתו. והתקין לו ממונו בגן עדן. ברוך
אתה יי יוצר האדם: שוש תשיש ותגל
העקרה. בקבוץ בגייה לתוכה בשמחה. ברוך
אתה יי משמח ציון בבניה: שמח תשמח
רעים האהובים. בשמחה יצירך בגן עדן מקדם.
ברוך אתה יי משמח חתן וכלה:

ברכה שניה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר ברא ששון ושמחה. חתן וכלה.
גילה רנה. היצה וחדוה. אהבה
ואחוה. ושלוש ורעות. מהרה יי אלהינו
ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים
קול ששון וקול שמחה. קול חתן
וכול בלה. כול מצהלות חתנים

מחפתם. ונערים ממשחה נגינתם.
ברוך אתה יי משמח חתן עם
הכלה

קודם ברכת המזון לנשואין.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא
יברך את החתן ואת הכלה ויצליח את הרכם
אשר ילכו מהיום והלאה. יחדיו ימצאו תמיד
חן וחסד בעיני כל רואיהם. ויזכו לבנות בית
בישראל לשם ולתהלה. ויהי שלום בביתם
ושלום והשקט בלבבותם כל הימים אשר הם
חיים על האדמה. ואת השושבינים ואת כל
היושבים פה יברך בכל הטוב ויאריך ימי בכם
בנעימים. וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן:

קודם ברכת המזון לברית מילה.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא
יברך את בעל ברית המילה ואת אשתו היולדת
ואת הילד הרך הנמול ואת כל הנלוים אליהם
ואת הסנידק ואת המוהל ואת כל אחד ואחד
מן היושבים פה ויציל אותם מכל נגע ומחלה
וימלא כל משאלותם. ויאריך ימי חתן דמיו

בנעימים וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי
ידיהם ונאמר אמן:

סדר ברכת המזון

לנשואין ולברית מילה ולפדיון הבן.

Vor dem Tischgebet wird folgender Seder

שיר המעלות בשוב יי את-שיבת ציון היינו
כחלמים: אז ימלא שחוק פינו ולשוננו רנה
אז יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם-אלה:
הגדיל יי לעשות עמנו היינו שמחים: שובה
יי את-שביתנו פאסיקים בנגב: הודעים בדםעה
ברנה יקצרו: הלוך ילך ובכה נשא משך-
הזרע בא יבא ברנה נשא אלמתי:

Wenn 10 Personen beim Hochzeitsmale anwesend sind, ergreift der Vorbeter einen der 2 Becher Wein die vorbereitet sein sollen und spricht:

רבותי וויר וואללען בענשען

Die Anwesenden antworten:

יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

Dann folgt bei einem Hochzeitsmale der Seder, während bei einem der Vorbeter das nächstfolgende

דוי הסר וגם חרון. ואז אלם בשיר
ירון. נחנו במעגלי צדק. שעה ברכת
בני ישראל:

ברשות (כהן) מרנן ורבנן ורבותי
נברך אלהינו שהשמחה במעונו
ושאכלנו משלו: *Die Anwesenden antworten:* ברך
אלהינו שהשמחה במעונו ושאכלנו
משלו ובטובו חיינו: *Der Vorbeter wiederholt:* ברך
אלהינו שהשמחה במעונו ושאכלנו
משלו ובטובו חיינו:

לנרות מילה.

נודה לשמך בתוך אמוני. ברוכים אתם
לוי: נודה

ברשות אר איום ונורא. משגב לעתות בצרה.
אל נאזר בגבורה. אדיר במרום יי: נודה ברשות
התורה הקדושה. טהורה היא וגם פרושה. צוה
לנו מורשה. משה עבד יי: נודה ברשות הפהנים
הלויים. אקרא לאלהי העבריים. אהודנו בכל
איים. אברכה את-יי: נודה ברשות מרנן ורבנן
ורבותי. אפתח בשיר פי ושפתי. ותאמרנה
עצמותי. ברך הבא בשם יי: נודה

ברשות (כהן) רב בעל הבית מרנן ורבנן ורבותי
נברך אלהינו שהשמחה במעונו ושאכלנו משלו:
נעשה חזורים: | *נעשה חזורים:*

והעונים לוועדים : ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו :	והעונים לוועדים : ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו חיינו :

ומזכר הענין ולועד :

ברוך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו :

ברוך הוא וברוך שמו :

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 הוון את העולם בליו. בטובו בחן
 בחסד וברחמים הוא נותן לחם
 לכל בשר. פי לעולם חסדו: ובטובו
 הגדול תמיד לא-חסר לנו. ואל יחסר
 לנו מזון לעולם ועד: בעבור שמו
 הגדול. פי הוא זון ומפרנס לכל.
 ומטיב לכל ומכין מזון לכל-בריותיו
 אשר ברא. ברוך אתה יי הוון את הכל:
 נודה לך יי אלהינו. על שהנחלת
 לאבותינו ארצי חמדה טובה ורחבה.
 ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ
 מצרים. ופדיתנו מבית עבדים. ועל
 בריתך שחתמת בבשרנו. ועל-

תורתך שלמדתנו. ועל חקך
 שהודעתנו. ועל תיים חן וחסד
 שחוננתנו. ועל אכילת מזון שאתה
 זן ומפרנס אותנו תמיד בכל-יום
 ובכל-עת ובכל-שעה :

Am Chanuka und Purim wird hier eingeschaltet.

על הנסים. ועל הפרקן. ועל הגבורות. ועל
 התשועות. ועל המלחמות שעשית לאבותינו.
 בימים ההם בזמן הזה :

Sür Chanuka בימי מתתיהו בן יוחנן פהו גדול

חשמונאי ובגיו. בששעמדה מלכות זון הרשעה
 על עמך ישראל להשביחם תורתך ולהעבירם
 מתקני רצונך: ואתה ברחמיה הרבים עמדת
 להם בעת צרתם. רבת את-דיבם. דגת את-
 דינם. נקמת את-נקמתם. מסרת גבורים ביד
 חקשים. ורבים ביד מעטים. וטמאים ביד
 טהורים. ורשעים ביד צדיקים. ונדים ביד עוסקי
 תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך.
 ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן
 פהים הנה. ואחר בן באו בגיה לדביר ביתך.
 ובנו את-היכלך. וטהרו את-מקדשך. והדליקו
 גרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנוכה
 אלו. להודות ולהלל לשמך הגדול:

Sür Purim בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה
 בששעמד עליהם המן הרשע. בקש להשמיד
 להרוג ולאבד את כל היהודים מגער ועד זקן
 טף ונשים ביום אהר בשלושה עשר לחדש
 שנים עשר. הוא חדש אדר ושללם לבוז: ואתה
 ברחמיך הרבים הפרת את עצתו. וקלקלת את
 מהשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו
 אתו ואת בניו על העץ:

ועל הכל יי אלהינו אנהנו מודים
 לך. ומברכים אותך. יתברך שמך
 בפני כל חי תמיד לעולם ועד ככתוב
 ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך
 על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך
 אתה יי על הארץ ועל המזון:

רחם יי אלהינו על ישראל עמך.
 ועל ירושלים עירך. ועל ציון משכן
 כבודך. ועל מלכות בית דוד משיחה.
 ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא
 שמך עליו: אלהינו. אבינו. רענו. זוגנו.
 פרנסנו וכלכלנו. והרויחנו. והרווח-

לנו יי אלהינו. מהרה מכל צרותינו.
 ונא אל תצריכנו יי אלהינו לא לידי
 מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם.
 כי אם לידך המלאה. הפתוחה.
 הקדושה והרחבה. שלא נבוש ולא
 נכלם לעינם ועד:

(נסת) רצה והחליצנו יי אלהינו במצותך.
 ובמצות יום השביעי. השבת הגדול והקדוש
 הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לסניך. לשבת
 בו. ולנוח בו באהבה. פמצות רצונה. ברצונה
 הנית לנו יי אלהינו. שלא תהי צרה ויגון ואנחה
 ביום מנוחתנו. והראנו יי אלהינו בנחמות ציון
 עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך. כי אתה הוא
 בעל הישועות. ובעל הנחמות:

נלאס מדט, וכיום סוג, ונחול הנועד לוועדים כאן יעלה ויבא.
 אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא. ויגיע
 ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרוננו
 ופקדוננו. וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בן דוד
 עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל
 עמך בית ישראל לפניה. לפלטה לטובה. לחן
 ולחסד ולרחמים. לחיים ולשלום. ביום

נלאס מדט ראש החדש

לראש סעודה	הזכרון
לסוכות	חג הסוכות
לסעודת וסעודת	השמיני חג העצרת
לפסח	חג המצות
לסעודת	חג השבעות

הזה: זכרנו יי אלהינו בו. לטובה. ופקדנו בו
 לברכה. והושיענו בו. לחיים: ובדבר ישועה
 ורחמים חום וחנו. ורחם עלינו והושיענו. פי
 אליך עינינו. פי אל חנון ורחום אתה:

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה
 בימינו. ברוד אתה יי בונה ברחמי
 ירושלים אמן:

ברוד אתה יי אלהינו מלך העולם. האר
 אבינו מלכנו. אדירנו בוראנו גאלנו. יוצרנו
 קדושנו קדוש יעקב. רוענו רועה ישראל.
 המלך הטוב. והמטיב לכל שבכל יום ויום.
 הוא המטיב. הוא מטיב. הוא ייטיב לנו. הוא
 גמלנו. הוא גומלנו. הוא יגמלנו: לעד לחן
 לחסד ולרחמים. ולרוח הצלה והצלה ברכה
 וישועה נחמה פרנסה וכלכלה. ורחמים וחיים
 ושלום וכל טוב. ומכל טוב אל יחסרנו:

הרחמן. הוא ימלך עלינו לעולם ועד: הרחמן
 הוא יתברך בשמים ובארץ: הרחמן הוא

שתבח לדור דורים. ויתפאר בנו לנצח נצחים.
 ויתהדר בנו לעד ולעלמי עולמים. הרחמן
 הוא יפרנסנו בכבוד: הרחמן הוא ישבור עלנו
 מעל צוארנו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו:
 הרחמן הוא ישלח ברכה מרובה בבית זה ועל
 שלחן זה שאכלנו עליו: הרחמן הוא ישלח
 לנו את אליהו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו
 בשורות טובות ישועות ונחמות:

לחסונה הרחמן הוא יברך את החתן
 ואת הכלה. ואת כל היושבים פה:

לזרית וילה הרחמן הוא יברך את בעל
 ברית המיכה. ואת אשתו היולדות.
 ואת הילד הרך הנמול ואת כל
 היושבים פה:

למדיון סגן הרחמן הוא יברך את הילד
 הנפדה היום ואת אביו ואת אמו
 ואת כל היושבים פה:

אותנו ואת כל אשר לנו. כמו שנתברכו
 אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מפל כל.
 כן יברך אותנו כלנו יחד בברכה שלמה.
 ונאמר אמן:

במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהי
למשמרת שלום. ונשא ברכה מאת יי. ועדקה
מאלהי ישענו. ונמצא-חן ושכל טוב בעיני
אלהים ואדם:

^(למשל) הרחמן הוא יגחילנו ליום שבעו שבת ומנוחה
לחיי העולמים:

^(למשל חסד) הרחמן הוא יחדש עלינו את-החדש הזה
למוצה ולברכה:

^(למשל רגלים) הרחמן הוא יגחילנו ליום שבעו טוב:

^(למשל סנה) הרחמן הוא יחדש עלינו את-השנה הזאת
למוצה ולברכה:

^(לחול המועד וסוכות) הרחמן הוא יקים לנו את-קבת דוד
הנוסלת:

לנרית עילה הרחמן הוא יברך אבי היקר
ואמו. ויזכו לגדלו ולחנכו ולחכמו.
מיום השמיני ^(למילה שלח בזמנה מהיום) ודהלאה
ירצה דמו. ויהי יי אלהיו עמו:

הרחמן הוא יברך בעל ברית
המילה. אשר שש לעשות צדק
בגילה. וישלם פעלו ומשכרתו
בפולה. ויתנהו למעלה למעלה:

הרחמן הוא יברך רך הגימול

לשמונה ^(למילה שלח בזמנה היום) ויהיו ידיו
ולבו לאל אמונה. ויזכה לראות
פני השכינה שלוש פעמים בשנה:

^{יו} הרחמן הוא יברך המל בשר
הערלה. ופרע ומצין דמי המילה.
איש הירא ורך הקב עבודתו
פסולה. אם שלש אלה לא יעשה לה:
הרחמן הוא ישלח לנו משיחו
הולך תמים. בזכות חתני מולות
דמים. לבשר בשורות טובות
ונחומים. לעם אחר מפזר ומפורד
בין העמים:

הרחמן הוא ישלח לנו כהן צדק
אשר לקח לעלום. עד הוכן כסאו
בשמש ויהלום. וילט פניו באדרתו
ויגלום. בריתי היתה אתו החיים
והשלום:

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ודחי העולם
הבא. מגדיל ^(נרית כסנת ונייס אוננים מגדל) ישועות
מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד-

עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו. הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יִרְאוּ אֶת־יְיָ קְדוֹשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו
כַּפִּירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ וְדָרְשׁוּ יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָּל־טוֹב:
הוֹדוּ לַיְיָ כִּי־טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד־וְ: פוֹתַח אֶת
יְדֶיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל־חַי רִצּוֹן: בְּרוּךְ הַגָּבֵר אֲשֶׁר
יִבְטַח בֵּי יְיָ וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ: גַּעַר הָיִיתִי גַם זְקֵנְתִי
וְלֹא רָאִיתִי צָדִיק נֶעֱזָב וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לָחֵם: יְיָ
עוֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

Bei einem Hochzeitsmahle werden nach dem Tischgebet vom Bor-
beter über den andern Becher folgende Bרכות gefagt.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהִפְלִל בְּרֵא
לְכַבוֹדוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
יוֹצֵר הָאָדָם: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר יוֹצֵר אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ. בְּצַלֵּם דְּמוּת
תְּבִנִיתוֹ. וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּנֵי עַדֵי עַד. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הָאָדָם: שׁוֹשֵׁב תְּשִׁישׁ וְתַגַּל הָעֵקֶרֶת
בְּקַבּוּץ בְּנֵיהַ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְשַׁמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ: שִׂמַּח תְּשַׁמַּח רַעִים
הָאֲהוּבִים. כְּשִׂמְחָה יִצְרָךְ בְּנֵי עַדֵן מִקֶּדֶם.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׁמֵּחַ חֲתָן וְכַלָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרָא שְׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה.
חֲתָן וְכַלָּה. גִּילָה. רָגָה. דִּיּוּצָה וְחֻדוּהָ. אֲהַבָּה
וְאַחֲוָה. שְׁלוֹם וְרַעוּת. מְהֵרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע

בְּעֵרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַיִם. קוֹל שִׂשׂוֹן
וְקוֹל שִׂמְחָה. קוֹל חֲתָן וְקוֹל כַּלָּה. קוֹל מְצַהֲלוֹת
חֲתָנִים מְחַפְּתִים. וְנִעְרִים מְמַשְׁתֵּה נְגִינָתָם. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ מְשַׁמֵּחַ חֲתָן עִם הַכַּלָּה:

Dann wird über den ersten Becher folgende Bרכה gemacht, her-
nach trinkt das Brautpaar aus dem zweiten Becher.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי
הַגֶּפֶן:

וענכין נככה לחנונה על היין:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל הַגֶּפֶן
וְעַל־פְּרֵי הַגֶּפֶן וְעַל תְּנוּבַת הַשְּׂדֵה. וְעַל אֶרֶץ
חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית וְהִנְחַלְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ
לְאֹכֹל מִפְרִיהָ וּלְשִׁבּוֹעַ מִטּוֹבָהּ. רַחֵם (נָא) יְיָ
אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ
וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מוֹזַבְחֶךָ וְעַל הַיְכָלֶךָ
וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשִׂמְחָנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל מִפְרִיהָ
וְנִשְׂבַּע מִטּוֹבָהּ וְנִבְרַכְךָ עַל־יָהּ בְּקַדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ:

נכנס ורצה והחליצנו ביום השבת הזה:

נראש חס וקברנו ביום ראש החדש הזה:

ביום טוב ושמחנו ביום חג (סלוני) הזה:

נראש חסנו וקברנו לטובה ביום הזכרון הזה:

כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וּמְטִיב לְכָל וְנוֹדֶה לָךְ עַל

הָאָרֶץ וְעַל פְּרֵי הַנֶּסֶן. בְּרוּךְ אַתָּה יי על הָאָרֶץ
וְעַל פְּרֵי הַנֶּסֶן:

סֵדֶר בְּרִית מִלְּהָ.

In vielen Gemeinden ist es üblich, daß der מוהל das Gebetstüd
bis Schluß der שירה singt.

וּכְרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ
הַכְּנַעֲנִי הַחֲתִי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַיְבוּסִי
וְהַגְּרָנְשִׁי לָתֵת לְזֶרְעוֹ. וּתְקַם אֶת
דְּבָרְךָ כִּי צִדִּיק אַתָּה: וּתְרַא-אֶת-
עֵנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם וְאֶת-זַעֲקָתָם
שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף: וּתְתֵן אֶתֵּךְ
וּמִפְתִּיּוֹת בְּפִרְעֹה וּבְכָל-עַבְדָּיו וּבְכָל-
עַם אֶרֶץ: כִּי יָדַעְתָּ כִּי הִזִּידוּ עֲלֵיהֶם
וּתַעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיּוֹם
בְּקַעַת לִפְנֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ-הַיָּם
בִּיבְשָׁרָה: וְאֶת רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ
בְּמִצּוֹלוֹת כְּמוֹ אֶבֶן בַּמַּיִם עֲזוּם:

וַיִּשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל
מִיַּד מִצְרַיִם וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרַיִם
מֵת עַל-שַׁפַּת הַיָּם: וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת-

הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעַם אֶת-יְהוָה
וַיֵּאֱמִינוּ בִּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:
אִז יִשִׁיר-מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-
הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי-נָאָה נָאָה סוּם
וּלְכַבּוּ רַמָּה בַיָּם: עֲזִי וּזְמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי-
לִי לִישׁוּעָה זֶה אֱלֹהֵי וְאֲנֹהוּ אֱלֹהֵי אָבִי
וְאֲרַמְּנֶהוּ: יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
שָׁמוֹ: מִרְכַּבַת פִּרְעֹה וַחִילוֹ יָרָה בַיָּם
וּמִבַּחַר שְׁלֹשִׁי טַבָּעֵי בַיָּם-סוּף:
תִּהְיֶה יְכַסִּימוּ יָרְדוּ בְּמִצּוֹלַת כְּמוֹ-
אֶבֶן: יְמִינְךָ יְהוָה נֹאדְרֵי כַּפְּךָ יְמִינְךָ
יְהוָה תִּרְעֵץ אֹיִב: וּבִרְבֵּ נֹאדְרֵי
תִּהְיֶה קַמִּיד תִּשְׁלַח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֶמוּ
כַּקֶּשׁ: וּבְרוּחַ אֲפִיד נַעֲרָמוּ מִיָּם נִצְבוּ
כְּמוֹ-גֵד נֹזְלִים קָפְאוּ תִהְיֶה בְּלִב-
יָם: אָמֵן אֹיִב אֲרֹךְ אֲשֵׁי אַחֲלֵק
שֶׁלֶף תִּמְלֶאמוּ נַפְשֵׁי אֲרִיק חֲרָבִי
תוֹרִישְׁמוּ יָדֵי: נִשְׁפַּת בְּרוּחְךָ כַּסְּמוּ

ים צללו בעופרת במים אדירים :
 מי-כמכה באלם יהוה מי כמכה
 גאדר בקדש נורא תהלת עשה
 פלא : נטירת ימינה תבלעמו ארץ :
 נחית בחסדך עם-זו גאלת גהלת
 בעוד אל-נוה קדשך : שמעו עמים
 ירגזון חיל אחו ישבי פלשת : אז
 נבהלו אלופי אדום אילי מאב יאחזמו
 רעד נמנו כל ישבי כנען : תפל
 עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך
 ידמו כאבן ער-יעבר עמד יהוה ער-
 יעבר עם-זו קניית : תבאמו ותשעמו
 בהר נחלתך מבזל לשבתך פעלת
 יהוה מקדש אדני כוננו ידך : יהוה
 ימלך לעלם ועד : יהוה ימלך לעלם
 ועד : כי ליי המלוכה ומושל בנוים :
 ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את
 הר עשו והיתה ליי המלוכה : והיה
 יי למלך עד-כל-הארץ ביום ההוא
 יהיה יי אחר ושמו אחר : ובתורתך

כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו
 יי אחר :

סדר ברית מילה.

Beim Hereinbringen des Kindes in das zur Beschneidung be-
 stimmte Lokal, ist es Pflicht aller Anwesenden aufzustehen und
 während der Beschneidung stehen zu bleiben.

Sämmtliche Anwesende rufen laut :

ברוך הבא.

Der nimmt das Kind aus der Hand des Bringenden und
 spricht :

אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו
 התהלך לפני והיה תמים.
 הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה שצונו
 הבורא יתברך למול.

(וכסאח על אח ננו יאמר שצונו למול את בני.)

לשם יהוד קודשא בריה הוא ושכינתיה
 ברחילו ורחימו :

זה הכפא של אליהו זכור לטוב :
 לישועתך קויתי יי : שברתי לישועתך
 יי ומצותיה עשיתי : אליהו מלאך
 הברית הנה שקך לפניך : עמוד על
 ימיני וסמכני : שברתי לישועתך יי :
 שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל

רַב: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ וְאִין
לְמוֹ מְכַשׁוּל: אֲשֶׁרִי תִבְחַר וּתְקַרֵב
יִשְׁכַּן חֲצִרְךָ ^{קסל} נִשְׁבְּעָה בְטוֹב בֵּיתְךָ
קְרוֹשׁ הַיְכָלְךָ:

Herzsch legt der ^{מרהל} das Knäblein auf die Knie des Gevatters
(סנדק) und spricht:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל
הַמִּלְוָה:

Hierauf spricht der Vater des Kindes:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיטוֹ
בְּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אֲבִינוּ:

Die Anwesenden antworten:

בְּשֵׁם שִׁנְכֵנָם לְבְרִית. כֵּן יִכְנֵס
לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשֵׂים טוֹבִים:

Nach vollzogener Beschneidung spricht der ^{מרהל} folgende:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
בוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשׁ יְדִיד מִבְּטָן. וְחוּק בְּשָׂאוֹ

שֵׁם. וְצִאֲצִאוֹ חָתָם בְּאוֹת בְּרִית
קוֹדֶשׁ. עַל כֵּן בְּשֹׁכֵר זֹאת. אֵל חַי
חִלְקֵנוּ. צִוָּה לְהַצִּיל יְדִידוֹת שְׂאֵרְנוּ
מִשַּׁחַת. לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׁם
בְּבִשְׂרָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ פּוֹרֵת הַבְּרִית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. כִּיִּם אֵת
הַיֶּלֶד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
בְּיִשְׂרָאֵל ^{פלוכי בן פלוכי} וַיִּשְׁמַח הָאָב
בְּיוֹצֵא חֲלָצִיו. ^ב וַתִּגַּל אִמּוֹ בְּפָרִי
בְטִנְיָהּ. ^ב כִּפְתּוּב יִשְׁמַח אָבִיךָ וְאִמְךָ
וְתִגַּל יוֹלְדֶתְךָ: וְנֹאמֵר וְאֶעֱבוֹר עֲלֶיךָ
וְאֶרְאֶךָ מִתְבוֹסֶסֶת בְּדַמֶּיךָ. וְאֹמֵר לְךָ
בְּדַמֶּיךָ חַיִּי. וְאֹמֵר לְךָ בְּדַמֶּיךָ חַיִּי:
וְנֹאמֵר זָכֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוָּה
לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֵת אַבְרָהָם
וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב

(1) כשהוא הוא נעלמו המוסל יאמר: יהי רצון שאשמח ביוצא חלציו:
(2) אם הילד ימוס מהוא יאמר המוסל: ישמח האב בן ערן ביוצא חלציו:
(3) אם הילד ימוס מהוא יאמר המוסל: ישמח האב ביוצא חלציו ותגל
אמו בן ערן בפרי בטנה:

לְחַק. לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמַר
וַיִּמַּל אֲבֹרְהָם אֶת יִצְחָק בְּנֹו בֶן
שְׁמוֹנֶת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱתוֹ אֱלֹהִים:
הוֹדוּ לַיְי כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ:
(פְּטוּי) זֶה הַקְּטָן גְּדוֹל יְהוָה. כְּשֵׁם
שֶׁנִּכְנַם לְבְרִית בֶּן יַפְנֵם לַתּוֹרָה
וְלַחֲפָה וְלַמַּעֲשִׂים טוֹבִים:

מי שברך לילד אחר המילה.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא
יברך את הילד הרך הנמול וירפא אותו ופואה
שלמה ויזכו אבותיו (קרוביו) לגדלו לתורה
ולחפה ולמעשים טובים ונאמר אמן:

ואתיכ נוטלין ידים וענכנין נכנת העוליל ולוכלים ען הסעודה.
וקודם נכנת העזון לזמרים שיר המעלות וכו' פעלל נדק 20

סדר פדיון הבן.

Es ist Pflicht des Vaters, seinen erstgeborenen Sohn nach dem dreißigsten Tage der Geburt desselben auszulösen. Fällt dieser auf einen Samstag oder Sonntag so hat dieser an den ersten darauffolgenden Wochentag zu erfolgen. Der Vorgang ist folgender: Der Vater bringt nach **הצניא** ברכת das Kind nebst fünf שקלים, gleich Kronen 16 vor den Priester (כהן) und sagt dieses:

זֶה בְּנִי בְכוֹרִי. הוּא פֶטֶר רַחֵם
לְאִמּוֹ. וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא צִוָּה

לְפִדוֹתוֹ. שֶׁנֹּאמַר וּפְדוּיוֹ מִבֶּן חֹדֶשׁ
תִּפְדֶּה. בְּעֶרְכָּךְ כֶּסֶף חֲמִשָּׁת שֶׁקֶלִים
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. עֲשִׂים גְּרָה הוּא:
וְנֹאמַר קֹדֶשׁ לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל
רַחֵם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל. בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה
לִי הוּא:

Darauf fragt der Kohen:

מֵאֵי בְּעִית טָפִי לְהֵן בְּנֶךָ בְּכוֹרְךָ
שֶׁהוּא פֶטֶר רַחֵם לְאִמּוֹ. או
בְּעִית לְפִדוֹתוֹ בְּעַד חֲמִשׁ סֶלְעִים
כְּדַמְחֻיִיבְתָּא מִדְּאוֹרִיתָא:

Der Vater antwortet:

חֲפִיץ אָנִי לְפִדוֹת אֶת־בְּנִי וְהוֹלֵךְ
דְּמֵי פְדוּיוֹנוֹ כְּדַמְחֻיִיבְתִּי מִדְּאוֹרִיתָא:

Der Vater gibt dem Kohen das Geld und spricht die zwei ברכות.
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו על פדיון
הבן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

הכהן מקבל את הנעות ומחזיר הילד לאביו ואומר:

Briefster) זה תחת זה. זה הלוח זה. זה מחור על זה. ויבגם זה הבן לחיים. לתורה וליראת שמים. יהי רצון שבשם שנבגם לפדיון. בן יבגם לתורה ולחפה ולמעשים טובים. ונאמר אמן: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

Der Rothen ertheilt dem Kinde den Eegen.

ישמך אלהים באפרים וכמנשה: יברכה יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום: יי שומרך יי צדק על יד ימינך: כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך: יי וישמרך מכל רע ישמר את נפשך: ונאמר אמן:

ואתיכ אורכיה ושוחים ושוחים בשמחה על ענוה ואם ילדה הכהן לקזור הנעות כולו או עקלתו לאבי הבן הכרות צידו והטן פדוי:

שמות הטעמים לפי סדר האשכנזים.

זרקא סגול מונח | מנח רביע פזר
תדישא גדולה תדישא בטנה כדמא
ואזלא מהפך פשטא זקף קטן
זקף גדול ודנא תביר מרכא טפחא
אתנתתא אזלא גרש גרשים יתיב
פסיק | שלשלת ירח בין יומי קרני
פורה מרכא כפולרה טפחא מתג
מקף סוף פסיק:

סדר קריאת התורה.

בשניע השיץ על הכניעה עניית הקים על הסולקן ופוחח ואומר:

בסול ותגלה ותראה מלכותו | בשנת ויעזור
עלינו בזמן קרוב. ויחון פליטתני | וישוע
ופליטת עמו בית ישראל לחן | לכל החוסים
ולחסד גרתימים ולרצון ונאמר | בו ונאמר
אמן: | אמן:

הכל הבו גדל לאלהינו ותנו כבוד לתורה (*):

(* אם אין עם כהן יאמר החזן לוי או ישראל במקום בהן קרב.

בהן קרב יעמוד (ר"ם בר"ם הפהין) ברוך שנתן
תורה לעמו ישראל בקדשותו: תורת יי תמימה
משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת פתי:
פפודי יי ישרים משמחי לב מצות יי ברה
מאירת עינים: יי עוז לעמו יתן יי יברך את
עמו בשלום: האל תמים דרכו אמרת יי צרופה
מגן הוא לכל החוסים בו: ואתם הדבקים ביי
אלהיכם חיים בלכם היום:

סדר הקריאה לראש חודש.

יחבר יהוה אל-משה לאמר: צו את-בני
ישראל ואמרת אליהם את-קרבני לחמי לאשי
ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת
להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה בקשים
בגיי-שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד: (לוי
וונחילין ללוי ולעדת לזכר.)

ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה
בקשים בגיי-שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד:
את-הקבש אחד תעשה בבקר ואת הקבש השני
תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סלת
למנחה בלולה בשמן כתית רביעית ההין: (ישראל)
עלת תמיד תעשה בתר סיני לריח ניחח אישה
ליהוה: וגםפו רביעת ההין לקבש האחד בקדש
הסוד גסוד שחר ליהוה: ואת הקבש השני

תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וגםספו
תעשה אשה ריח ניחח ליהוה: וביום השבת
שני-קבשים בגיי-שנה תמימם ושני עשרנים
סלת מנחה בלולה בשמן וגםפו: עלת שבת
בשבתו על-עלת התמיד וגםספה: (רביעי)

ובראשי הדשיכם תקריבו עלה ליי פרים בגיי-
בקר שנים ואיל אחד בקשים בגיי-שנה שבעה
תמימם: ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה
בשמן לפך האחד ושני עשרנים סלת מנחה
בלולה בשמן לאיל האחד: ועשרן עשרון סלת
מנחה בלולה בשמן לקבש האחד עלה ריח
ניחח אשה ליי: וגםספיהם חצי ההין לפך
ושלישית ההין לאיר ורביעת ההין לקבש יין
זאת עלת הדש בקדשו לקדשי השנה: ושעיר
עזים אחד לתפואת ליי על-עלת התמיד יעשה
וגםפו: סהן סונר חני קדיש.

סדר הקריאה לתענית צבור.

קובלים גי סגסים בסדר כי תשא וקורין לכהן נון ויחל משה עד סוף
ססקה לעשות לעשה ועדלגין די פכסיות וקורין ללוי פסל לך עד
ההר ההוא ולנפטיק קורין ופסל שני לחות עד עשה עמך.

ויחל משה את-פני יי אלהיו ויאמר
למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר
הוצאת מארץ מצרים בכח גדול

וּבִיד חֲזֹקָה: לְמַה יֹּאמְרוּ מִצְרַיִם
 לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאֶם לְהֵרוֹג אֹתָם
 בְּהָרִים וּלְכַלֵּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה
 שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּי וְהִנֵּחַם עַל-הָרְעָה
 לְעַמֶּד: זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֵיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם
 בְּדָבָר וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרֻבָּה אֶת-זִרְעֶכֶם
 כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל-הָאָרֶץ הִזְאת
 אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אִתָּן לְזִרְעֶכֶם וְנָחְלוּ
 לְעַלְמִם: וַיִּנָּחֶם יְהוָה עַל-הָרְעָה אֲשֶׁר
 דָּבַר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: (ל"ו)

מדלגין כאן פלטה ענל עד פסל נד.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה פֶּסֶל-לֶדָּה
 שְׁנֵי-לַחַת אֲבָנִים פְּרָאשָׁנִים וְכַתְּבֵתוּ
 עַל-הַלַּחַת אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ
 עַל-הַלַּחַת הַרְּאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ:
 וְהָיָה נִכּוֹן לְבַקֵּר וְעֹלִית בְּבַקֵּר אֶל-
 הָרַי סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל-רֹאשׁ
 הָהָר: וְאִישׁ לֹא-יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם-אִישׁ
 אֶל-יָרֵא בְּכָל-הָהָר גַּם-הַצֹּאן וְהַבְּקָר

אֶל-יָרְעוּ אֶל-מוֹל הָהָר הַהוּא: (עלכא)
 וַיִּפְסַל שְׁנֵי-לַחַת אֲבָנִים פְּרָאשָׁנִים
 וַיִּשְׁכֶּם מֹשֶׁה בְּבַקֵּר וַיַּעַל אֶל-הָרַי סִינַי
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי
 לַחַת אֲבָנִים: וַיֵּרַד יְהוָה בְּעַנָּן וַיִּתְּצֵב
 עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיַּעֲבֹר
 יְהוָה עַל-פְּנֵיו וַיִּקְרָא יְהוָה יְהוָה אֵל
 רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד
 וְאַמֶּת: נֹצֵר חֶסֶד לְאֵלִפִּים נֹשֵׂא עוֹן
 וּפֹשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה לֹא יִנְקָה פֶלֶד וְ
 עוֹן אֲבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-בָּנִים עַל-
 שְׁלֵשִׁים וְעַל-רַבְעִים: וַיִּמְהַר מֹשֶׁה
 וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמֶר אִם-נָא
 מִצְּאֹתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִקַּד-נָא אֲדֹנָי
 בְּקִרְבִּנִי כִּי עַם-קָשֶׁה-עֲרִף הוּא
 וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵנִי וּלְחַטָּאתֵנִי וְנָחַלְתָּנִי:
 וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנֹכִי כֹרֵת בְּרִית בְּרִית נְגִיד
 כָּל-עַמֶּד אַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא-
 נִבְרָאוּ בְּכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַגּוֹיִם
 וְרָאָה כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אִתָּה בְּקִרְבּוֹ

את-מעשה יהוה כי-נורא הוא אשר אני עשה עמך:

סין חוננים נננסה חלי קדיש ספר הקריאה, אלף עיר ספר סקיים
נרכת התורה, וננניה ספית ונחמיל המפטיר הנרכות:

קודם קריאת ההפטרות יברך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר
בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים
באמת: ברוך אתה יי הבוחר בתורה ובמשה
עבדו ובישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:

דרשו יהוה בהמצאו הראהו בהיותו קרוב:
יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתיו וישב
אל-יהוה ויחממהו ואל-אלהינו כי-ירבה לסלות:
כי לא מחשבותי מחשבותיכם ולא דרכיכם
דרכי גאם יהוה: כי-גבהו שמים מארץ בו
גבהו דרכי מדרכיכם ומחשבותי ממחשבותיכם:
כי כאשר ירד הגשם והשלג מן-השמים ושמה
לא ישוב כי אסדהרנה את-הארץ והולידה
והצמיחה ונתן זרע לזרע ולחס לאכיל: בן
יהוה דברי אשר יצא מפי לא-ישוב אלי ריקם
כי אם-עשה את-אשר חפצתי והצליח אשר
שלחתי: כי-בשמחה תצאו ובשלום תובלון
ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה וכל-עצי
השדה ימחאו-קב: תחת הגעצון יעלה ברז

ותחת הפרפר יעלה הקם ותנה ליהנה לשם
לאות עולם לא יכרת: פה אמר יהוה שמרו
משפט ועשו צדקה כי-חרובה ישועתי לבוא
וצדקתי להגלות: אשרי אנוש יעשה-זאת וכן-
אדם יחזיק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו
מעשות כל-רע: ואל-יאמר בזה-הגבר הגלגה
אל-יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו
ואל-יאמר הסרים הן אני עין יבש: כי-כה ו
אמר יהוה לקריתים אשר ישמרו את-שבתותי
ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בקרתי: ונתתי
להם בביתי ובחומתי יד ושם טוב מקנים
ומבנות שם-עולם את-ליו אשר לא יכרת:
ובני הגבר הגלגים על-יהוה לשבתו ולא-הבה
את-שם יהוה להיות לו לעבדים כל-שמר שבת
מחללו ומחזיקים בקרתי: נהביאותים אל-הר
קדשי ושמחתים בבית תפילתי עולתיהם ונבחייהם
לרצון על-מזבחי כי ביתי בית-תפלה יקרא
לכר-העמים: גאם אדני יהוה מקבץ גרתי
ישראל עוד אקבץ עליו לנהבציו:

ברכות אחר ההפטרות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל-
העולמים. צדיק בכל הדורות. האל הנאמן
האומר ועשה. המדבר ומקים. שכל דבריו
אמת וצדק:

נֶאֱמַן אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמַנִים דְּבָרֶיךָ
וְדַבַּר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֵר לֹא יֵשׁוּב רִיקָם כִּי
אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמַן וְרַחֲמָן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל
הַנְּאֱמָן בְּכֹל דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיִּינוּ. וְלַעֲלוּבַת
נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ בַּמְהֵרָה בְּיַמֵּינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִשְׁמַח צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ:

שְׂמַחְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאֱלִיהוּ הַנְּבִיא עֲבָדֶיךָ.
וּבַמְלָכוֹת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶיךָ. בַּמְהֵרָה יָבֹא וְיַגְלֵל
לְבַנּוּ. עַל-כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר. וְלֹא-יִנְחֲלוּ עוֹד
אַחֲרָיִם אֶת-כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קִדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ
שֶׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִגֵּן דָּוִד: (עַד כַּאֲן בַּחֲבִנְיָת לִיצוּר).

בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ עוֹסֵי שֵׁין:

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים

(לְשַׁבַּח וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה)

(לְשַׁבַּח וְעַל יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה)

(לְשַׁבַּח וְעַל יוֹם חַג הַשְּׁבֻעוֹת הַזֶּה)

(לְשַׁבַּח וְעַל יוֹם חַג הַסֻּפּוֹת הַזֶּה)

(לְשַׁבַּח וְעַל יוֹם הַשְּׂמִינִי חַג הָעֲצֵרֶת הַזֶּה)

שְׁנַתָּת לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ (לְקַדּוּשָׁה וְלִמְנוּחָה)
(לְשִׁשׁוֹן וְלִשְׂמִחָה) לְכָבוֹד וְלִתְפָּאֶרֶת: עַל הַכֹּל
יי אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתְךָ

יְתַבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד.
בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת (י) (יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמַנִּים):

בְּרַכַּת הַגּוֹמֵל.

גִּרְסַי נְפִי הַכּוֹלֵה אֶרְכַּעַה לְרִיכִין לַהֲדוּת, יוֹרְדֵי הַיָּם, הוֹלְכֵי מַדְבָּרוֹת,
וְנֵי שְׁהִיָּה סוּלָה וְנַחֲרַסְתָּ, וְנֵי שְׁהִיָּה חַנוּשׁ נְנִית הַסְּפוּרִים וְיֵלֵא (וּסְיִנְנִין
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ: חַנוּשׁ, יֵם, יְסוּרִין, מַדְבָּר) וַיֵּאמֶר בְּרַכָּה זוֹ אַחֵר
שֶׁעָלָה לַחֲזוֹרָה אַחֵר בְּרַכַּת אִשׁ-נָתַן לָנוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבוֹת. שְׂגַמְלָנוּ כָּל-
טוֹב:

(וְהַקָּטָן עוֹרֵם) מִי שְׂגַמְלָךְ כָּל-טוֹב הוּא
יְגַמְלָךְ כָּל-טוֹב סְלָה:

עַי שֶׁנִּבְנוּ הַגֵּיב לְכָר מְלוֹה דַסִּינֵנו שְׁהוּא כֵן יֵיב שֶׁנָּה וְיוֹם אַחֵר אֲוֹנֵנו
בַּשָּׁמַיִם שְׁפוּרִין אֲוֹנו לְסִיָּת:

בְּרוּךְ שְׂפַטְרָנִי מֵעַנְשׁוֹ שְׁלֹזָה:

מִי שֶׁבֶרֶךְ לַעֲלוֹה לַתּוֹרָה בַּשַּׁבָּת.

מִי שֶׁבֶרֶךְ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא
יְבָרַךְ אֶת (פ' בֵּין פ') בְּעֵבֹר שְׁעָלָה לְכָבוֹד
הַמְּקוֹם וְלְכָבוֹד הַתּוֹרָה בְּשִׁכְרָה זֶה הַקָּבִיָּה יִתִּיִּהוּ
וְיִשְׁמְרֵהוּ וְיִצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע
וּמַחֲלָה. וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדָיו עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחֲיוּ וְנֹאמַר אָמֵן:

אם הוצה בעהזת שיעשה מי שברך לאחרים.
 מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא
 יברך (מזרי) מזרינו הרב (פ'בים) ואת כל
 הפרנסים ואת כל המיסדים ואת פליהקהל
 הקודש ואת כל האורחים בעבור (שש'בים) נדר
 מתנה בעבורם. בשכר זה הקביה יחיים וישמרם
 ויצילם מזר צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה.
 וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם עם
 כל ישראל אחיהם ונאמר אמן:

מי שברך לעולה לתורה לרגלים.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא
 יברך את (פ'בים) בעבור שעלה לכבוד המקום
 ולכבוד התורה ולכבוד הרגל. בשכר זה הקביה
 יחיהו וישמרהו ויצילהו מזר צרה וצוקה
 ומפל נגע ומחלה. וישלח ברכה והצלחה בכל
 מעשה ידיו ויזכהו לעלות לרגל עם כל ישראל
 אחיו ונאמר אמן:

מי שברך לאחרים ברגלים.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא
 יברך את (פ'בים הנזהן) ואת (פ'בים הלוי).
 ואת כל הקהל הקודש ואת כל האורחים.
 בעבור (שפ'בים) נדר מתנה ל בעבורם
 בשכר זה הקביה יחיים וישמרם ויצילם מפל

צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה. וישלח ברכה
 והצלחה בכל מעשה ידיהם ויזכם לעלות לרגל
 עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן:

מי שברך לעולה לתורה בראש השנה.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא
 יברך את (פ'בים) הפהן בעבור שעלה לכבוד
 המקום ולכבוד התורה ולכבוד היום בשכר
 זה הקביה יחיהו וישמרהו ויצילהו מפל צרה
 וצוקה ומפל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה
 בכל מעשה ידיו ויכתבהו בספר חיים טובים
 בזה היום עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן:

מי שברך לאחרים בראש השנה.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא
 יברך את (פ'בים) ואת (פ'בים) ואת (פ'בים)
 בעבור שפ'בים נדר (למברך) בעבורם
 בשכר זה הקביה יחיים וישמרם ויצילם מפל
 צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה וישלח ברכה
 והצלחה בכל מעשה ידיהם ויכתבם בספר
 חיים טובים בזה היום עם כל ישראל אחיהם
 ונאמר אמן:

מי שברך לעולה לתורה ביום כפור.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא
 יברך את (פ'בים) בעבור שעלה לכבוד המקום

ולכבוד התורה ולכבוד היום בשכר זה הקביה
יחיהו וישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה ומכל
נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיו ויכתבוהו ויחתמוהו בספר חיים טובים
ובספר סליחה ומחילה בזה היום עם כל ישראל
אחיו ונאמר אמן:

מי שברך לאחרים ביום כפור.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא
יברך את (פ"בים) ואת אחיו (פ"בים) ואת הבחור
החתן (פ"בים) בעבור שפ"בים נדר
(למברכים) בעבורם בשכר זה הקביה יחיים
וישמרם ויצילם מכל צרה וצוקה ומכל נגע
ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה
ידיהם ויכתבם ויחתמם בספר חיים טובים
ובספר סליחה ומחילה בזה היום עם כל ישראל
אחיהם ונאמר אמן:

מי שברך לנשים.

מי שברך אמותינו שרה רבקה רחל ולאה
הוא יברך את האשה (פ' בת פ') (ואת כל
יוצאי חלציה) (ואת כל משפחתה) בעבור
שבועלה (אביה) נדר מתנה בעבורה (בעבורן)
בשכר זה הקביה יחיים וישמרם ויצילם מכל

צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה. וישלח ברכה
והצלחה בכל מעשה ידיהם

ביום כפור | בראש השנה
ויכתבם בספר חיים | ויחתמם בספר חיים
טובים בזה היום. | טובים בזה היום

עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן:

מי שברך לנשואים.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא
יברך את (פ"בים) ואת (פ"בתו) האשה (פ"בים)
בעבור שנדר בערו ובעד אשתו. בשכר
זה הקביה יברך אותם ויאריד ימיהם ויתן להם
ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם ויזכו לבנות
בית בישראל לשם ולתהלה ונאמר אמן:

מי שברך ליוולדת

מי שברך אמותינו שרה רבקה רחל ולאה
הוא יברך את האשה היוולדת (פ"בים) ואת

לס נט סיא.

בתה הנולדת לה למזמ
ויפרא שמה בישראל
(פ"בים) בעבור שבועלה
ואביה (פ"בים) נדר . . .
בעבורן בשכר זה הקביה
יחיהו וישמרהו אותה

לס בן סוא.

בנה הנולד למזמ
(פ"בים) בעבור שבועלה
נדר בעבורם
בשכר זה הקביה
יחיהו וישמרהו אותה
ואת אשתו ואת בנו

הנולד לו ויטה את
 לב הילד ללכת בדרכי
 יושר ויהיה יי אלהיו
 עמו ויתן לו דעה בינה
 והשכל חיים וחסד
 ברכה ושלום ויזכו
 אבותיו לגדלו ולחנכו
 לתורה ולחופה
 ולמעשים טובים
 ונאמר אמן:

מי שברך לבר מצוה.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא
 יברך את הבחור (פ"ב"ט) שעלה היום לכבוד
 המקום ולכבוד התורה. ולתן שבת והודאה
 לשם הגדול והפרוש על כל הטובה אשר
 עשה לו אלהים מנעוריו עד היום הזה. בשכר
 זה הקביה יחיהו וישמרהו ויהיה שלם עם יי
 אלהיו להגות בתורתו ללכת בדרכיו לשמור
 מצותיו חקותיו ומשפטיו ויהיה משפיל ומצליח
 בכל דרכיו. וימצא חן וחסד בעיני אלהים ואדם
 ויזכו אבותיו לגדלו ולחנכו לתורה ולחופה
 ולמעשים טובים ונאמר אמן:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב. משה
 ואהרן ונביאינו וסופרינו וחכמינו הוא יברך את
 מורי מורינו הרב ר' אהרן איש יעללינעכה
 ראשון לראשונים מדרשני בתי הפנסיות בן
 רבי יצחק יהודה. בעבור שעומד על משמרת
 הפודש בעדתנו כיום הזה זה חמש ועשרים שנה.
 לדרוש ברבים מה יי שואל מעמנו. ללמד
 בישראל חק ומשפט. להבות בשבת פיו מנדנו
 ומלשיננו. להרים קרן ישראל וכבוד שמו בקהל
 רב. להשפיל עינים רמות ולאמץ ברבים
 כושלות. שהוא הכין לבבו ליסד בית ועד
 לדנרשי התורה ולומדיה להגדילה ולהאדירה.
 לדרוש ולחקור בדברי חכמים אשר על פיהם
 אנו חיים. ולשמוע בלמודים מפרש ושום שכל.
 שהוא עשה ספרים רבים להאר עינינו בתורת
 יי. לגלות עמוקותיה ולחשוף מסתריה. ולהאיר
 אור גדול להולכים בחושך. זכרה לו אלהים
 לטובה: יקום ליה סיעתא דשמיא ובריות נופא
 ונהורא מעליא וחיי אריכי. ויחיים בו: והשביע
 בצחצחות נפשו ועצמותיה יחליץ והיית בגן

רָחֵם וּכְמוֹצֵא מִים אֲשֶׁר לֹא יִכְזְבוּ מִיָּמִינוּ. כֵּן יְהִי
רְצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן אָמֵן אָמֵן:

מאת מכבדו ומקוירו הק' יוסף בן מהריר ישראל
הנקרא אבערהאנטאר יאזעף זינגער
שיין ראשון בבית הנסות זייטענשטעטענאססע בעיר מלוכה וויען.

בע"ה

המשורר האלהי פתח ברוח קדשו (תהלים מזו ה)
ה' מנת חלקי וכוסי אתה תומיד גורלי וכן אני אומר
אתריו בזה היום שקויתיהו ומצאתיהו, ה' מנת חלקי
וכוסי, אתה תומיך גורלי, ולהיות מן המנעימים ומירות
ישראל בכרית חוני חברים: המבשרים תהלות ה'
בקהל רב, ולתת שבח והודיה לשמך, לפני אנשי סגלה,
תפארת וגדולה, בתוך עדה מפוארה זכה וברורה, עדת
ישרון בעיר ווי ען המעמידה, אשר נסוני אבותיכם וגם
אתם בחנתם אותי, גם ראיתם פעלי זה ארבעים שנה,
כי על משמרת עמדת וועמודה, ופקודתכם שמרה
רוחי. וכבר אמר החכם מכל האדם: כי לא הרבה
יזכר ימי חייו, כי האלפים מענה בשמחת לבו ואף אני
ברגישת נפשי אומר כי לא הרבה סנינים וחפצים המה
לא יזכרוני היום על שנותי שעברו, כי לא אספתי לי
הוף, ולא צברתי מטמונים, אבל האלהים מענה בשמחת
לבי, אתה ה' ידעת כי כל ישע וכל חפץ וכל מנמת
לבי היו עד הגה לרוסם את ביתך, על ידי תפלת

עבדך ולהיות עבד לעבדי התורה, ולשרת בכודש
פנימה.

ובכל זאת נחלתי שפרה לי, יען בדנסיכם אהבה
עלי הגדלתם, הכרתי נדיבת לבכם וחכמת רוחכם, והן
הגה שעמדו לי בשלשה זמנים, שעברו עלי תחת
צלכם המדורה, הלא ידעתם, כי בימי עליה היה ימי
בהרותי באתי אליכם, ואני טרבת אלפים לי טוב,
וירדתי ברשותכם מדי יום ביומו להתפלל תמידין
כסדרן. ובימי עמידה כאשר באתי בחבורת האנשים,
שכנתי במח ושאנן מבלי מכלים דבר, במלאת ספקי
ומחסורי אשר יחסר לי ובהגיע ימי הירידה נסו עלי
צללי ערב, כי ירדתי ונפלתי על ערש דוי בשנת
תרל"א וכפשע היה ביני ובין המות, וה' אמר למלאך
הרף אל תשחת: כי בביתי ציר נאמן לשולחיו הוא -
לכן חסדי ה' אזכיר וכל תגמולוהי עלי, זכרה אלה
גם חסדכם ואמתכם, אשר עשיתם עמדי, בעת אשר
קדמוני מוקשי מות - נפלתי אבל קמתי וככחי בימי
העמידה, כן כחי עתה תהיל. לזאת בה' בטחתי כי אף
אתרי בלותי תהי לי עדנה לשרת במדש, ולזמר
תהלות ה' לפני מעלתכם הרמה, כירחי קדם אשר בו
עוד אפרא הפעם בקול רנה ותודה, בסוד ישרים
ועדה: ה' מנת חלקי וכוסי אתה ואנשי חסד ואמת
המה היו לי בתומכי נפשי וגורלי אמן.

ועתה קחו נא את זמרת פי למזכרת אהבה מה
אשיב לכם? תודתי בלבבי בפי אין להשיב אבל
בקשתי שצדקתכם תעמיד לפניכם, כשמש בחצי

השמים, תאיר אפלתכם, תגיה חשוכים, אך שמחות
תשמענה אזינכם, אך ברכות תראינה עיניכם, זאת
תאות אוהבכם, המאושר באשריכם אמן.

הטיבה יי לטובים, אנשי אמת מעולם, היה שרי
התורה ושיבי אורה, ראשי המדרבים והדרשנים
בעדתנו, ברכות והצלחות תחולנה על רעי היקרים,
אשר תומכים אותי מזה אחר ומזה אחר, היה הארון
רבי אלופי ומיודעי המעומר בשם ראש המשוררים
בתור להקת הנביאים זקן ונשוא פנים

מיה שלמה זולצער ניי

וגם הארון הנכבד המזכיר והכותב בעט סופר כשית
מיה אברהם יהודה הנקרא בסי כל

דאקאָר ל. א. פראַנקל רישטער סאָן האַכטואַרטה

היועץ והמגין עלי בכל עת ברכה תבוא עליו ועל ביתו,
גם רעי האהוב מושך בשבט סופר ומטיב הגיון חזן
ראשון דקהלתנו הארון הנכבד הר"ר יוסף זינגער ניי
ולכל שלוחי צבור, המסתופסים תחת צלוי, הי יגן
עליהם ליתן להם כל טוב אמן סלה.

הקי אברהם בלאאיי אדאָלף פֿישער ויל

שייג ונאמן פה עיר מלוכה וויען.

בחדש תשרי תרמ"ה לפ"ק.

מי שברך לחולים.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה
ואהרן דוד ושלמה. הוא יברך וירפא את

לזכר:

לנקבת:

החולה (את הילד) פני	החולנית (את הילדה)
בעבור שמנים (אביו)	פניים בעבור (שבעלה)
גדר... בעבורו. בשכר	שאביה גדר... בעבורה
זה הקב"ה ימלא רחמים	בשכר זה הקב"ה ימלא
עליו להחלימו	רחמים עליה להחלימה
ולרפאותו להחזיקו	ולרפאותה להחזיקה
להחליפו ולהחיותו	להחליפה ולהחיותה.
וישלח לו מדרה רפואה	וישלח לה מדרה רפואה
שלמה מן השמים	שלמה מן השמים
ברמ"ה אבריו ושס"ה	ברמ"ה אבריה ושס"ה
גידיו ברנף שאר	גידיה ברנף שאר
חולי ישראל רפואת חולי	ישראל רפואת חולי
הגפיש ורפואת הגוף.	הגפיש ורפואת הגוף.

(ככנס ויום טוב מוסיעין: שבת יום טוב) היא מלועזק ורפואה קרובה לבוא).

השתא בעגלא ובזמן קריב ונאמר אמן:

מי שברך לאיש אשר הגיע לשנת השבעים.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא
יברך את (פני) אשר עלה היום לכבוד המקוון

לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעַם כָּל־יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו
וּבְיָמֵינוּ תִּנְשַׁע יְהוּדָה. וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁפֹן לְבַטְחָה.
וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְכֹן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

Gebet für den Landesvater

Allmächtiger Gott und Weltenherr! Der du Könige und Fürsten hast erkoren und berufen, und sie hast ausgerüstet mit allen Gaben deiner Guld und Milde, dass sie in Weisheit und in Gerechtigkeit ihr Volk regieren, Gesetz und Recht handhaben, den Gottesfrieden auf Erden schirmen, und alle milden Gaben bringen, Jeder seinem Volke und Lande — verleihe deinen göttlichen Schutz und Beistand unserm Fürsten und Herrn, deinem Gesalbten, dem Kaiser

Franz Josef dem Ersten

für den wir zu dir beten als treue Unterthanen für ihren Herrn, wie Kinder für ihren Vater beten.

Wahre seine Tage und kröne ihn mit Sieg, Ruhm und Herrlichkeit. Segne Alle, die seinem Throne und Herzen die nächsten sind, und alle Angehörigen des erhabenen, glorreichen Fürstenstammes.

Segne das gesammte Vaterland, dass Eintracht und Friede seine Stämme einige, Licht und Wissenschaft das Volk erhöhe, Jugend und Gottesfurcht die innere Lebenskraft im Volke sei.

Gib, o Gott, dass wir des Segens theilhaftig werden, einen Ehrenstand gewinnen im Vaterlande, dem wir in Liebe und Treue anhänglich sind; Wohlwollen finden unter den Menschen wie wir Gnade und Erbarmen zu finden hoffen vor deinem Weltenthron! Amen!

וְלִכְבוֹד הַתּוֹרָה. וְלִתֵּן שִׁבְחָה וְהוֹדָאָה לְשֵׁם
הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה לָנוּ
אֱלֹהִים. וְחַנּוּן אוֹתוֹ לְהַגִּיעַ אֶת שְׁנַת הַשְּׁבַעִים
לְיָמֵי חַיָּיו. וְיִקְוִים בּוֹ עֲטָרַת תְּפָאֶרֶת שִׁיבָה.
בְּדֶרֶךְ צְדָקָה תִּמְצָא. בֵּן יִזְבְּהוּ לְאַרְיֵבַת יָמִים
עַד מֵאָה שָׁנִים בְּגִבּוֹרוֹת. וְיִתְהַדַּשׁ כְּנֶשֶׁר נְעֻרָיו.
כְּפֶתַח. וְקוֹי יִי יִחְלִיפוּ כַח יַעֲלֵו אֲבָר כְּנִשְׂרִים
יִרְצִו וְלֹא יִיגְעוּ. יִלְכוּ וְלֹא יִיעֲפוּ. וְיִשְׁלַח בְּרִכָּה
וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחָיו
וְנֹאמֵר אָמֵן:

תפלה בעד שלום המלך ושריו.

הַנוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמַמְשִׁלָּה לְנַסִּיכִים.
מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים. הַפּוֹצֵה אֶת־הַדָּוָד
עַבְדּוֹ מַחֲרַב רָעָה. הַנוֹתֵן בַּיָּם הַדָּרָךְ וּבַמַּיִם עֲזִים
נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמֹר וְיִנְצֹר וְיַעֲזֹר וְיִרְמֹם
וְיַגְדֵּל וְיַנְשֵׂא לְמַעַלָּה אֶת־אֲרוֹנֵינוּ הַמְּלִךְ

פראנץ יאזעף הראשון

יְרוּם הוֹדוֹ. מְלִךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִחִיהוּ
וְיִשְׁמְרֵהוּ. וּמַכְלֵ־צָרָה וְיַגּוֹן וְנֹזֵק יַצִּילֵהוּ. וְיַדְבֵּר
עִמּוֹ תַחַת רַגְלָיו. וְיַפִּיל שׁוֹנְאָיו לְפָנָיו. וּבְכָל־
אֲשֶׁר יִסְגֶּה יַצִּילֵהוּ. מְלִךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו
יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְּיָנוּ כְּלֵי־יִשְׂרָאֵל וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת

סדר ברכת החודש.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהינו
 אבותינו. שתחדש עלינו את החודש
 הזה לטובה ולברכה. ותתן לנו חיים
 ארוכים. חיים של שלום. חיים של
 טובה. חיים של ברכה. חיים של
 פרנסה. חיים של חלויץ עצמות. חיים
 שיש בהם יראת שמים ויראת חטא.
 חיים שאין בהם בושה וכלמה. חיים
 של עושר וכבוד. חיים שתהא בנו
 אהבת תורה ויראת שמים. חיים
 שימלאו משאלות לבנו לטובה
 בזכות תפלת רבים אמן סלה:

מי שעשה נסים לאבותינו
 ונאל אותם מעבדות לחרות הוא
 ונאל אותנו בקרוב ויקבץ נדחינו
 מארבע כנפות הארץ. חברים כל
 ישראל ונאמר אמן:

ראש חדש (ניסן) (אייר) (סיון) (תמוז)
 (מנחם אב) (אלול) (מרחשון) (כסלו) (טבת)
 (שבט) (אדר) (אדר ראשון) (אדר שני)

יהיה (מחר) (ביום הראשון) ולא כיום א' ונ'
 אוננים (מחר ביום הראשון ולמחרתו ביום השני)
 אס כיום ג' וד' אוננים (ביום השלישי וביום הרביעי)
 אס כיום ו' וז' אוננים (ביום הששי וביום השבת
 קדש) אס כיום ט' וי' אוננים (ביום השבת קדש
 וביום הראשון) הבא עלינו ועל כל ישראל
 לטובה:

ראש חדש - יהיה ביום - הבאה
 עלינו ועל כל ישראל לטובה:

יחדשהו הקדוש ברוך הוא
 עלינו ועל כל עמו בית ישראל.
 לחיים ולשלום. לששון ולשמחה.
 לישועה ולנחמה. ונאמר אמן: אסרי

אב הרחמים.

אב הרחמים שוכן מרומים ברחמי העצומים
 הוא יפקוד ברחמים החסידים והישרים והתמימים
 קהלות הפדש שמסרו נפשם על קדשת השם

הנאִהִבִים וְהַנְעִימִים בְּחִייהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ.
 מִנְשָׁרִים הָלוּ וּמֵאֲרִיֹת נָבְרוּ לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן קוֹנֵם
 וְחֶסֶךְ צוֹרֵם: וְזָכַרְם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה עִם שְׂאֵר
 צְדִיקֵי עוֹלָם וְיִנְקוּם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דָּם עֲבָדָיו
 הַשְּׂפוּד: בְּכַתִּיב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים
 הִרְגִינוּ גּוֹיִם עִמּוֹ בִּי דָם עֲבָדָיו יִקּוּם וְנִקְם יוֹשִׁיב
 לְצִדּוֹ וְכֹסֵר אֲדַמְתוּ עִמּוֹ: וְעַל־יְדֵי עֲבָרֶיךָ
 הַנְּבִיאִים כָּתוּב לְאֹמֵר. וְנִקְיִתִי דָמָם לֹא נִקְיִתִי
 חַי שׁוֹכֵן בְּצִיּוֹן: וּבְכַתְבֵי הַקִּדְשׁ נֶאֱמַר. לְמָה
 יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִיִּה אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעוּ בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ
 נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְּׂפוּד: וְאֹמֵר כִּי דוֹרֵשׁ
 דָּמִים אוֹתָם זָכַר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים: וְאֹמֵר
 יִדִּין בְּגוֹיִם מְלֵא גִּוְיוֹת מַחֵץ רֹאשׁ עַל־אָרֶץ
 רַבָּה: מִנְחַל בִּדְרֹךְ יִשְׁתָּה עַל־כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

מי שברך לשני וחמישי ושני

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה
 ואהרן דוד ושלמה. הוא יברך את כל מי
 שיקבל עליו להתענות תענית שני וחמישי ושני
 בשכר זה הקביה ישמרהו ויצילהו מקל צרה
 וצנקה ומכל נגע ומחלה. וישלח ברכה והצלחה

בכל מעשה ידיו ויברכהו עם כל ישראל אהיו
 ונאמר אמן:

מי שברך לפני הזכרת נשמות.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה
 ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את (מורי) מוריני
 הרב (כביס) ואת כל הפרנסים ואת כל המוסדים
 ואת כל הקהל הקדוש הזה בעבור שידרו
 מתנות בעד הנשמות שיופרו היום לכבוד
 המקום ולכבוד התורה (ולכבוד הרגל) (ולכבוד
 יום הדין) בשכר זה הקביה יחיים וישגשג
 ויצילם מקל צרה וצנקה נגע ומחלה וישלח
 ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם (ויברכם
 ויזכרם לעלות לרגל) מיכתבם ויחתמם דחיים
 טובים בזה יום הדין עם כל ישראל אחיהם
 ונאמר אמן:

אל מלא רחמים

אל מלא רחמים שוכן במרומים המציא
 מנוחה נכונה תחת כנפי השכינה במעלות
 קדושים וטהורים כזוהר הרקיע מאירים
 ומזהירים את נשמת

לזכר רבי (פכ"ס) (הילדה) האשה (פכ"ס)
 שהלך לעולמו. בעבור שהלכה לעולמה בעבור
 לנקמה

לזכר

לנקמה

שפי'בים נדר צדקה	(שפכ'ם) נדר
בעד הזכרת נשמתו.	בעד הזכרת נשמתה
לכן בעל הרחמים	לכן בעל הרחמים
יסתירנו בסתר כנפיו	יסתיר אותה בצל כנפיו
לעולמים ויצרור בצרור	לעולמים ויצרור בצרור
חיים את נשמתו בגן	חיים את נשמתה בגן
עדן תהא מנוחתו	עדן תהא מנוחתה
הוא נחלתו ויניה	הוא נחלתה ותניה
בשלום על משכבו	בשלום על משכבה
ונאמר אמן:	ונאמר אמן:

ערוכי חצרות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוכ:
 בדין ערוכא יהי שרא לנא. לאפוקי
 ולעיולי מבית לבית. ומחצר לחצר.
 מפנה לפנה. ומזוית לזוית. מנג לנג.
 מבתים לחצר. מחצר לבתים. כל-
 מאי דצריך לן בכל-שבתות השנה
 וימים טובים. לנו ולכל-בני ישראל
 הדרים בחצר הזאת:

תפלה להתפלל בעד החולה.

אשרים חומר צ' עד חומר קיח ואסיכ חומר מיא, וככמה קטנים וחמורים פלו
 כו וי, פו, יג, פו, יו, יח, כיב, כג, כז, כיה, לו, ליא, ליב,
 ליג, ליה, לית, ליט, מיא, מיט, ניה, סיה, סיה, סיה, צו,
 ציא, קיב, קיג, קיד, קיז, קיח, קיח, קיח, קיח, קיח, קיח,
 ואסיכ יאמרו בחטאי אסי (קיים) כל הפסוקים משמו של
 החולה, כגון אם שמו יעקב יאמרו הפסוקים יי, עו, קו, בו,
 ואסיכ יאמרו כל פסוקי העניות מהשם קריע ששן בחטאי
 אסי ואסיכ יאמרו חסלת החילים בכונה.

יי אל רחום ותנון ארך אפים
 ורב חסד ואמת. נוצר חסד לאדפים
 נשא עון ופשע וחטאה ונקמה: לה יי
 הנדלה והגבורה והתפארת והנצח
 וההודו כי כל בשמים ובארץ לה יי
 הממלכה והמתנשא לכל לראש:
 ואתה בידך נפש כל חי ורוח כל
 בשר איש. ובידך כח וגבורה לגדל
 ולחזק ולרפאות אנוש עד דכא עד
 דכדוכו של נפש. ולא יפלא ממך
 כל דבר עד שערי מות והמחפש
 מזור ותעלה לידידיו. והגואל משחת
 חסידיו. והמציל ממות נפשות מורדיו.
 אתה רופא נאמן שדח מרפא וארוכה
 ותעלה ברוב חסד וחגיגה ותמלה

לְנֶפֶשׁ (פלוני בן פלונית) (לנקס פלונית בת פלונית)
 לְרוּחוֹ וּנְפִשׁוֹ הָאֵמֶלֶל (לנקס לרוחה
 וּנְפִשָּׁה הָאוֹמְלֵלָה) וְלֹא תֵרַד נִפְשׁוֹ
 (לנקס נפשה) לְשִׂאֻלָּהּ. וְתִמְלֵא רַחֲמִים
 עָלָיו (לנקס עליה) לְהַחֲלִימוֹ לְרַפְּאוֹ
 וּלְהַחֲזִיקוֹ וּלְהַחֲיוֹתוֹ (לנקס לְהַחֲלִימָה
 לְרַפְּאוֹה וּלְהַחֲזִיקָה וּלְהַחֲיוֹתָהּ). וְיֵרָאוּ
 לְפָנָיו זְכוּתָיו וְצַדִּיקוֹתָיו (לנקס זכויותיה
 וְצַדִּיקוֹתֶיהָ). וְתִשְׁלִיךְ בְּמִצּוֹלוֹת יָם כָּל
 חַטָּאתָיו (לנקס חטאתיה) וְיִכְבְּשׁוּ
 רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ מֵעַלְיוֹ (לנקס מעליה)
 וְתִשְׁלַח לוֹ (לנקס לה) רְפוּאָה שְׁלִימָה
 רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף. וְתַחֲדֵשׁ
 בְּנֶשֶׁר נְעוּרָיו (לנקס נעוריה) וְתִשְׁלַח
 לוֹ (לנקס לה) רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָת
 הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף. וְתַחֲדֵשׁ בְּנֶשֶׁר
 נְעוּרָיו (לנקס נעוריה). וְתִשְׁלַח לוֹ
 (לנקס לה) וּלְכֹל חוּלֵי יִשְׂרָאֵל מֵרַפָּא
 אֲרוּכָה. מֵרַפָּא תְרוּפָה וְתַעֲדָה. מֵרַפָּא
 חֲנִינָה וְחֲמֵלָה. מֵרַפָּא יְדוּעִים וּגְלוּיִם.

מֵרַפָּא רַחֲמִים וְשָׁלוֹם וְחַיִּים אוֹרְךָ יָמִים
 וְשָׁנִים. וְיִקְוּיִם בּוֹ (לנקס בה) וּבְכֹל
 חוּלֵי יִשְׂרָאֵל מִקְרָא שְׂבִתוֹב עַל יָדֵי
 מֹשֶׁה עֲבָדְךָ נֶאֱמַן בֵּיתְךָ. וַיֹּאמֶר אִם
 שָׁמַעַתְּ תִשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהַיִּשְׂרָאֵלִי
 בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהֵאֱזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו
 וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמְּחֻלָּה אֲשֶׁר
 שָׁמַרְתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא אֲשִׁים עָלֶיךָ כִּי
 אֲנִי יְיָ רַפְּאֵךְ: וְעֲבַדְתָּם אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
 וּבִרְדָּךְ אֶת־לַחֲמֶךָ וְאֶת מִימֶךָ וְהִסְרֹתִי
 מִחֻלָּה מִקְרַבְךָ: לֹא תִהְיֶה מִשְׁבֵּלָה
 וְעִקְרָה בְּאַרְצְךָ אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ
 אֵמֶלֶא: וְהִסִּיר יְיָ מִמֶּךָ כָּל חֵילִי וְכֹל
 מְדוּי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא
 יִשְׁיַמְּם בְּךָ וְנִתְּנָם בְּכֹל שְׁנֵאִיֶּךָ: וְעַל
 יָדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּכִיאִים פְּתִיב לֵאמֹר
 וְאִכְלֶתֶם אֲכוֹל וְשָׁבוּעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת
 שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם
 לְהַפְּלִיא וְלֹא יִבְשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: דְּרַכְוּ
 רְאִיתִי וְאַרְפָּאוּהוּ וְאַשְׁלֵם נִיחוּמִים לוֹ

וְלֹא־בְלִיּוֹ: בּוֹרֵא נִיב שְׁפִתַימֵי שְׁלוֹם
 שְׁלוֹם לְרַחֲוֹקִים וְלִקְרוֹבֵי אָמֵר יִירָפְאוּתִי.
 וְזָרְחָה לְכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שְׁמֵשׁ צְדָקָה
 וּמִרְפָּא בְכַנְפֵיהֶם. אִזּוּ יִבְקַע כְּשֹׁחַר
 אוֹרְךָ וְאוֹרוֹכְתֶךָ מֵהֵרָה תִצְמַח: רִפְאוּנוּ
 יִירָפְאוּ הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִשְׁעָה כִּי תִהְלַתְנוּ
 אִתָּהּ. וְהַעֲלֵה רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְכָל
 מִבּוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִפְרֹט (לפ"ב)
 רַפּוּאָה שְׁלָמָה לְרַמ"ח אֲבָרָיו (לנְקֻטָּה)
 אֲבָרֵיהֶם) וְשֵׁם הַגִּידִיו (לנְקֻטָּה גִידֵיהֶם)
 לְרַפְּאוֹת אוֹתוֹ (לנְקֻטָּה אוֹתָהּ) כְּחֻזְקֵיהֶם
 מִלֶּדֶד יְהוּדָה מִחֲלִיו וּבְמֵרִים הַנְּבִיאָה
 מִצְרַעְתָּהּ. בְּשִׁמּוֹת הַיּוֹצֵאִים מִפְּסוּקֵי
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ. אֵל נָא רַפְּאוּ
 נָא (לפ"ב) לְהַקִּים אוֹתוֹ מִחֲלָיו (לנְקֻטָּה)
 אוֹתָהּ מִחֲלָיָהּ) וְלְהַאֲרִיךְ עוֹד יְמֵי חַיָּיו
 (לנְקֻטָּה חַיָּיָהּ) חַיִּים שֶׁל רַחֲמִים חַיִּים שֶׁל
 בְּרִיאוֹת. חַיִּים שֶׁל שְׁלוֹם. חַיִּים שֶׁל
 בְּרָכָה כְּדַכְתִּיב אוֹרְךָ יָמִים וְשָׁנוֹת
 חַיִּים וְשְׁלוֹם יוֹסִיפוּ לְךָ אָמֵן סְלָה:

סדר שינוי השם.

ועם ענכרים עם הסולה נשינוי עם עוספין עוד :

וְאִתָּהּ אִם נִגְזַר עָלָיו (עָלֶיהָ) בְּבֵית
 הַיְנֻדָּה הַצְּדֵק מִיָּתֵהּ שִׁימוֹת (שְׁתִּמּוֹת)
 מִחֻלָּי זֶה. הִנֵּה רַבּוֹתֵינוּ הַקְּרוֹשִׁים
 אָמְרוּ שְׁלֹשָׁה דְבָרִים קוֹרְעִים גְּזוֹר
 הֵינּוּ שֶׁל אָדָם וְאַחַר מֵהֶם הוּא שְׁנוֹי
 הַשֵּׁם שִׁישְׁנוֹ הַשֵּׁם שֶׁל הַחֻלָּה וְהַיְמִנּוּ
 דְבָרֵיהֶם וְנִשְׁתַּנָּה שְׁמוֹ (שְׁמָה) כִּי
 אַחַר הוּא (אַחֲרָת הִיא). וְאִם עַל סְלוּכֵי
 (פְּלוּכִים) נִגְזַר הַדִּין עַל סְלוּכֵי (פְּלוּכִים) לֹא
 נִגְזַר לְכֵן אַחַר הוּא (אַחֲרָת הִיא) וְאִינוּ
 הוּא הַנִּקְרָא (וְאִינָהּ הִיא הַנִּקְרָאת)
 בְּשֵׁם הַרְּאִשׁוֹן. וּבְשֵׁם שְׁנַיִם שְׁתַּנָּה שְׁמוֹ
 שְׁמוֹ (שְׁמָה) כֵּן יִשְׁתַּנָּה הַגְּזוֹר מֵעָלָיו
 (מֵעָלֶיהָ) מִדִּין לְרַחֲמִים וּמִמִּיתָה לְחַיִּים
 וּמִמַּחֲלָה לְרַפּוּאָה שְׁלָמָה (לפ"ב) בְּשֵׁם
 כָּל הַשְּׁמוֹת הַבְּתוּבִים בְּסִפְרֵי תוֹרָה
 זֹאת וּבְשֵׁם כָּל הַשְּׁמוֹת וּבְשֵׁם כָּל
 הַמַּלְאָכִים הַמְּמוּנִים עַל כָּל הַרַפּוּאוֹת

והצלות תשלח מהרה רפואה שלמה
(לפנים) ותאריך ימיו ושנותיו (ימיה
ושנותיה) בנעימים ויבלה (ותבלה)
בטוב ימיו (ימיה) ברוב עוז ושלום
מעֵתָה ועד עולם אמן סלה:

סדר פריון נפש כפי הרמב"ן דל

לשם יתד קודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילו
וקדומו ליתד שם ייה ביה בשם כל ישראל. הרני
נותן י פרוטות אלו בשליחות האיש יעקב (ס"ב)
ליתד צדק עם צדיק פדיון נפש (ס"ב) ויוד פרוטות
אלו יהיו פדיון אות יוד של שם יעקב: יהו רצון מלשנה
יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהיו יוד פרוטות אלו פוסר
על כל ישראל ובתוכם האיש (ס"ב) בכלל והיה
מעשה הצדקה שלום:

אל נא רפא נא לו (לנפש לה) בתוך שאר
כל חולי עמך ישראל רודף צדקה וחסד ימצא
חיים צדקה וכבוד וצדקה תציל ממות לא
מפיתה משונה בלבד אלא אפילו מפיתה עצמה
אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלה להגיד
לאדם ישרו ויחננו ויאמר פדעו מרדת שחת
מצאתי פוסר: הפולח לכל עונכי הרופא לכל
תחלואיכי הגואל משחת חייכי המעפרכי חסד
ורחמים. המשביע בטוב עריך. התחדיש בנשך

נעוריי. יברכה יי וישמרך. יאר יי פניו אליך
ויהנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

(ס) למנצח מזמור לדוד: יענה יי ביום צרה
ישגבך שם אלהי יעקב: ישלח עזרה מקדש
ומציון יסעדה: יזכר כל-מנחתיה ועלתה ידשנה
סדה: יתן-לך בלבבך וכל-עצתה ימלא: נרננה
בישועתך ובשם אלהינו נדגל. ימלא יי כל-
משאלותיה: עתה ידעתי כי הושיע יי משיחו
יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה
ברכב ואלה בפוסים. ואנחנו בשם-יי אלהינו
נזכיר: המה ברעו ונפלו. ואנחנו קמנו ונתעורר:
יי הושיעה. המלך יעננו ביום קראנו:

אנא בכה גדלת ימינה תתיר צרורה :
קבל רגת עמך שגבנו טהרנו נזרא :
נא גבור דורשי יחודך בכבת שמרם :
ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם :
חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך :
יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך :
שועתנו קבל ושמע צעקתנו. יודע תעלומות:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אנא אדני רופא כל בשר מוחץ ורופא המכאיב
מחפש עצבות כל חולים המרחם נדבאים
השומע צעקת נופלים על ערש דווי. חוס ורחם

וְחִמּוֹל וּבָבֶה אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַנְּחָלִים. וְהִסֵּר
(מִפְּבִ'ם) כָּל חוֹלֵי וְכָל מִבְּה וְכָל מִכְאוֹב וְצָרוֹת
וְחִבְלוֹת וְכָל מַרְעִין בִּישׁוּן וְצַעַר. וְחִזְקָהוּ
וְאַמְצָהוּ וְהִקְיָמָהוּ מֵעַרְשׂ דִּינֵי. וְתַמּוּד יָדוּ וְסַעְדוּ
לְמַעַן שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד. וְחִזְקָהוּ וְאַמְצָהוּ מִן הַחוּלֵי הַזֶּה
וְהַעֲמִידָהוּ עַל רַגְלָיו אֲמֵן סְלָה הַלְלוּיָהּ:

ואח"כ יקח עי פרוטות כנגד עי נשס יעקב ויאמר התפלה הנ"ל
ואח"כ יקח ב' פרוטות ויעשה כנ"ל ואח"כ יספר הנצות כזה
יעיקובי ויכללס יחד ויאמרו כל הסדה שיר המעלות אשרי כל
ירא יי וכי.

זהו נוסח התפלה כשעמלקים הנדקס:

לְשֵׁם יְהוָה קוֹדֵשׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהּ וּבְשֵׁם
כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲנַחְנוּ נוֹתְנִים זֶה לְצַדִּיקָה בְּשִׁבִיל
(פ'ב'ם) וְצַדִּיקָה זוּ תְהֵא נַחֲלֶקֶת לְשִׁבְעָה צַדִּיקוֹת
וּבְצַדִּיקָה זוּ יִנְצַל מִשִּׁבְעָה פּוֹרְעַנְיּוֹת הַפְּתוּבִים
בַּתּוֹרָה וּמִשִּׁבְעָה מְדוּרֵי גֵיהֶנָם. וְיִקְוִים בּוֹ (בְּה)
הַפְּסוּק וְצַדִּיקָה תִּצְלֵל מִמּוֹת. כֵּן צַדִּיקָה לְחַיִּים
וְצַדִּיק מִצָּרָה נִחְלָץ וְיִבּוֹא רִשְׁעֵ תַחְתּוּי. עַל כֵּן
מִלֶּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תְהֵא
צַדִּיקָה זוּ מְקוּבַלֶּת לְפָנֶיהָ. וְיִהְיֶה לּוֹ בְּזֶה פְדִיּוֹן
נִפְשׁוֹ. כִּמוֹ שִׁבְתוֹב פְּדָה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל
מִכָּל צָרוֹתָיו. יוֹדוּ לֵי הַסֵּדוּ וְנִפְלְאוֹתָיו לְבְנֵי
אָדָם. אִם יֵשׁ עָלָיו מִלְאָךְ מַלְיִין אֶחָד מִנֵּי אֶלְפָה
לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָו. וְיַחְנְנוּ וְיֵאמֶר פְּדַעְהוּ מִדַּדַּת

שָׁחַת מִצָּאתַי כּוֹפֵר אֲמֵן סְלָה. וּבְזֶה תְהֵא
הַתְּפִלָּתִינוּ מְקוּבַלֶּת לְפָנֶיהָ כֵּיִן מְנוּסָךְ עַל גְּבִי
מִזְבְּחֶךָ. וְלִפְבִּ'ם הַזֶּה אֲשֶׁר הַתְּפִלָּלְנוּ עָלָיו
(עֲלֵיָהּ) יַעֲמוּד לוֹ (לָהּ) זְכוֹת תּוֹרָה וְזְכוֹת אָבוֹת
וְזְכוֹת רַבִּים וְזְכוֹת תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן אֲמֵן:

ולאמר שעשה הפדיון פועלים נקטס זו נכוונס הלכ.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיהָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אָבוֹתַי עֲשֵׂה
לְמַעַן קְדוּשַׁת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים וְהַפְּהוּרִים
הַנּוֹזְרִים וְנַעֲשִׂים פֶּה עַל יְדֵי פְדִיּוֹן זֶה. שֶׁתִּצְרַךְ
מִחֲשִׁבָה מוֹבָה לְמַעֲשֵׂה. כִּי לָךְ יי הַחֶסֶד וְאַתָּה
תִּשְׁלַם לְאִישׁ כְּמַעֲשֵׂהוּ. וְתִגְבֵּר חֶסֶדְךָ עַל דִּינֶךָ
וְיִוַּמְתְּקוּ הַגְּבוּרוֹת הַקְּשׁוֹת עַל יְדֵי פֶלֶא הַעֲלִיּוֹן
אֲשֶׁר הוּא חֶסְדִּים גְּדוֹלִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים
וּפְשׁוּטִים שְׂאִין בָּהֶם תַּעֲרוּבוֹת דִּין פֶּלֶל וְיִכְבְּשׁוּ
רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסְךָ מֵעֲדִינוּ וּמֵעַד (פ'ב'ם) שְׁעֵשֶׂה
פְדִיּוֹן לְנַפְשׁוֹ וְהַפְּרִישׁ מִמוֹנוּ לְצַדִּיקָה. וְכֵן יְהִי
רְצוֹן שִׁיעֲלֶה לְרְצוֹן לְפָנֶיהָ וְלִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדְךָ
פְדִיּוֹן נִפְשׁ זֶה הָאָדָם וְיִלְךְ לְפָנָיו צַדִּיקוֹ לְמַלְיִין
מוֹב וְיִשְׂרָר דְּהַמְלִיץ בְּעַדוֹ וְלִדְמֵד עָלָיו סְנַגּוּרִיא
וְלִסְתוֹם פִּי הַמְּקַבְּרִים עָלָיו וְלֹא תַעֲשֶׂה יְרִיחֶם
תִּישְׂיָהּ וְעֵצָה. וְהַעֲתֵר לָנוּ וְתַחֲתוּד חֲתִירָה מִתַּחַת
כִּסֵּא כְבוֹדְךָ לְקַבֵּל עֲתִירוֹתֵינוּ וְעֲתִירַת (פ'ב'ם)
וְיִקְוִים בּוֹ (בְּה) מְקַרָּא שִׁבְתוֹב וְצַדִּיקָה תִּצְלֵל
מִמּוֹת. וּבְכֵן תִּצְלֵל נַפְשׁוֹ (נַפְשָׁה) מִמּוֹת וְלַחַיּוֹת

וּלְחַיֹּתֶיהָ) בָּרַעַב. וְתַצִּילֶהוּ (וְתַצִּילֶהָ) מִכָּל רַע
 מִדְּבַר מִחֶרֶב מִרַעַב וּמִמְשַׁחִית וּמִמַּגֵּפָה וּמִכָּל
 צָרָה וְיִגְוֶן וְאִנְחָה. וְאֵל תִּתְּנֶהוּ בְּנֶפֶשׁ אוֹיְבָיו
 הֵן אוֹיֵב פְּנִימִי וְהֵן אוֹיֵב חִיצוֹן וּמִכָּל נֹגַע וּמִחֲלָה
 תּוֹצִיאֵהוּ וְתַחַלִּימֵהוּ וְתַרְפָּאֵהוּ רַפּוּיָהּ שְׁלֵמָה
 רַפּוּיָת הַנֶּפֶשׁ וְרַפּוּיָת הַגּוּף. וְתַחַוְנֶהוּ וְתַפְדְּעֵהוּ
 מִדַּדַּת שַׁחַת וְתֹאמֶר מִצָּאתִי כָפָר. וְתַבְטֵל
 מַעֲלֵינוּ וּמַעַל (פִּי בִים) וּמַעַל כָּל עַמּוּד בֵּית
 יִשְׂרָאֵל כָּל גְּזִירוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת קְדוֹת וְחַמּוּדוֹת.
 וְתַגְזֹר עָלָיו גְּזִירוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת.
 וְתַפְקֶדְנוּ בַּפְּקוּדֹת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. כִּי לֹךְ אֲדוֹן
 הַפְּלִיחוֹת וְהַרְחֲמִים: עֲזֹרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל
 דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ. וְהַצִּילְנוּ וּכְפָר עַל חַטָּאתֵינוּ
 לְמַעַן שְׁמֶךָ: יְהִי לְרַצּוֹן אֱמֹרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי
 לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי: בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן
 וְאָמֵן:

צְרוּק הַרְדִּין.

Wer 30 Tage lang nicht auf dem heiligen Berg war, betet beim
 Eintritt Folgendes:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם.
 אֲשֶׁר יָצַר אֶתְכֶם בְּדִין. וְזָן וּכְלָל
 אֶתְכֶם בְּדִין. וְהֵמִית אֶתְכֶם בְּדִין.
 וַיֹּדַע מִסֵּפֶר כְּדָכְכֶם בְּדִין. וְעַתִּיד

לְהַחְזִיר וּלְהַחְזִיזְכֶם בְּדִין. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי מַחִיֵּה הַמַּתִּים:

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנֵי מַחִיֵּה מַתִּים אַתָּה רַב
 הַיְשׁוּעָה:

מִכָּל־כָּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיֵּה מַתִּים בְּרַחֲמִים
 רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים
 וְיַמְקִים אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כַמוֹךָ בַּעַל
 גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֵה לְךָ מִלְּךָ מַמִּית וּמַחִיֵּה וּמַצְמִיחַ
 יְשׁוּעָה: וְנֹאמֵן אַתָּה לְהַחְזִיזְ מַתִּים:

Wenn man das Mat zum Grabe trägt, wird gesagt.

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֲלֵיוֹן. בְּצֵל שַׁדַּי וְתַלְוֹנָן:
 אָמֵר לִי מַחְסֵי וּמַצוּדָתִי. אֱלֹהֵי
 אֲבֹתָנוּ בּוֹ: כִּי הוּא יִצִּילֶךָ מִפַּח
 יְקוּשׁ. מִדְּבַר הַחוּת: בְּאַבְרָתוֹ יִסָּךְ
 לְךָ וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה. צַנְהָ וּסְחַרְהָ
 אֲמַתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לִילָה. מַחֲזִן
 יַעֲרֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאֶפֶל יְהוֹלֶךְ. מִקְטָב
 יִשׁוּד צְהָרִים: יַפֵּל מַצוּדָה | אֶלְתָּה.
 וְרַבְבָּה מִימִינֶךָ. אֶלְתָּה לֹא יִגָּשׁ: רַב
 בְּעֵינֶיךָ תְּבִישׁ. וְשִׁלְּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה:
 כִּי אַתָּה יי מַחְסֵי. עֲלֵיוֹן שְׁמַת מְעוֹנָה:

לא תאנה אליה רעה. ונגע לא יקרב
 באהקה: כי מלאכיו יצוה לה. לשמרך
 בכל דרכיך: על כפים ישאונה. פן
 תגוף באבן רגלה: על שחל ופתן
 תדרך. תרמס כפיר ותנין: כי בי
 חשק ואפלטתו. אשגבתו כי ידע
 שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי
 בצרה. אחלצהו ואכבדהו: אך ימים
 אשביעהו ואראהו בישועתי:

אך ימים וכו'.

הצור תמים פעלו כי כל דרכיו
 משפט. אל אמינה ואין עול צדיק
 וישר הוא: הצור תמים בכל פעל.
 מי יאמר לו מה תפעל. השליט במטה
 ובמעל. ממית ומחיה מוריד שאול
 ויעל: הצור תמים בכל מעשה. מי
 יאמר לו מה תעשה. האומר ועושה.
 חסד חנם לנו תעשה. ובזכות הנעקד
 בשעה. הקשיבה ועשה: צדיק בכל
 דרכיו. הצור תמים. אך אפים ומלא

רחמים. המלנא וחוס נא על אבות
 ובנים: כי לה ארון הסליחות
 והרחמים: צדיק אתה יי להמית
 ולהחיות. אשר בידך פקדון כל
 רוחות. חלילה לה זכרוננו למחות.
 ויהיו נא עיניך ברחמים עלינו פקוחות.
 כי לה ארון הרחמים והסליחות: אדם
 אם בן שנה יהיה או אלה שנים יחיה.
 מה יתרוז לו כלא היה יהיה. ברוד
 דיין האמת ממית ומחיה: ברוד הוא
 כי אמת דינו ומשוטט הכל בעינו.
 ומשלים לאדם חשבונו ודינו. והכל
 לשמו הודיה יתנו. ידענו יי כי צדק
 משפטך. הצדק בדברך. ותזכר
 בשפטך. ואין להרהר אחר מדת
 שפטך. צדיק אתה יי וישר משפטך:
 דיין אמת. שופט צדק ואמת. ברוד
 דיין האמת. שכל משפטיו צדק ואמת:
 נפש כל חי בידך. צדק מלאה ימינד
 וידך. רחם על פלשת צאן ידה.

ותאמר למלאך הַרְף יָדְךָ : גְּרוֹז
הַעֲצָה וְרַב הָעֲלִילָיִהּ . אֲשֶׁר עֵינֶיךָ
פְּקוּחוֹת עַל כָּל-דַּרְכֵי בְּנֵי אָדָם . לְתַת
לְאִישׁ כַּדְרָכָיו וּכְפָרֵי מַעַלְלָיו : לְהַגִּיד
כִּי יִשְׂרָאֵל יִצְוֶה וְלֹא עוֹלָתָהּ בּוֹ : יִי
נָתַן וְיִי לָקַח . יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ : וְהוּא
רַחוּם יַכְפֵּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהַרְבֵּה
לְהָשִׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל חַמַּתּוֹ

תפלה על הקבר

Gleich nach Zufüllung des Grabes sagt man

מְנוּחָה גְּבוּנָה בִּישׁוּבָה עֲלִיּוֹנָה תַחַת בְּגָפֵי
הַשְּׂכִינָה . בְּמַעַלְת קְדוּשִׁים וּמְזוּהָרִים בְּזוֹהַר
הַקְּדוּשָׁה מְאִירִים וּמְזוּהָרִים . וְחֲלוּץ עֲצָמִים וּכְפָרַת
אֲשָׁמִים . וְהַרְתַּקַּת פֶּשַׁע וְהַקְּרַבַּת יִשְׁע . וְחַמְלָה
וְחַנּוּנָה מְלַפְנֵי שׂוֹכֵן מְעוֹנָה . וְחֻלְקָא טָבָא לְתַנּוּ
הָעוֹלָם הַבָּא . שֵׁם תְּהִי מְנַת וּמְחִיצַת וְיִשׁוּבַת
נַפְשׁ הַשָּׁם הַטּוֹב

לזכר:

לנקנס:

מֵרַת (פ"י) רוּחַ יְיָ תְּגִיחֶנּוּ בְּגֶן
עֵדֶן . הִיא אֲתַפְטֵר מִן עֲלָמָא
שְׁמַיָא וְאַרְעָא : מְלַךְ מַלְכֵי
הַזֶּה בְּרַעוּת אֱלֹהֵא
הַזֶּה בְּרַעוּת אֱלֹהֵא
מֵרַת (פ"י) רוּחַ יְיָ תְּגִיחֶנּוּ בְּגֶן עֵדֶן . הִיא אֲתַפְטֵר מִן עֲלָמָא שְׁמַיָא וְאַרְעָא : מְלַךְ מַלְכֵי הַזֶּה בְּרַעוּת אֱלֹהֵא

לנקנה:

מְרַה דֵּי שְׁמַיָא
וְאַרְעָא : הַמְלַךְ
בְּרַחֲמֵי וְרַחֲם עֲלֵיהּ
הַמְלַךְ בְּרַחֲמֵי יְחוּס
וְיַחְמֹל עֲלֵיהּ . וְיִלְוֶה
אֵלֶיהָ הַשְּׁלוֹם . וְעַל
מִשְׁכַּבָּהּ יְהִי רַחֲמֵי
שְׁלוֹם . כְּמוֹ שְׂכַנְתוֹב
יָבֵא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ
עַל מִשְׁכַּבּוֹתָם
הַזֶּה גְּבוּנָה הִיא וְקָל
בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּהּ
בְּכֻלָּהּ הַרְחָמִים
וְהַסְּלִיחוּת . וְכֹז יְהִי
רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן :

לזכר:

הַמְּלָכִים בְּרַחֲמֵי וְסַחֲרֵיהֶוּ
בְּצַל כְּנָפָיו וּבְסִתְרֵי אֶהְלוֹ
לְחַזוֹת בְּנוֹעַם יְיָ וּלְבַפֵּר
בְּהִיבְלוֹ . לְהַזִּיחַ מִיּוֹעַמִידֵיהֶוּ
וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁכַּחֵהוּ . וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמַתּוֹ . וְיִשִּׁים
קְבוּד מְנוּחָתּוֹ : יְיָ הוּא
נִחְלָתוֹ וְיִלְוֶה אֵלָיו הַשְּׁלוֹם .
וְעַל מִשְׁכַּבּוֹ יְהִי שְׁלוֹם .
כְּמוֹ שְׂכַנְתוֹב יָבֵא שְׁלוֹם
יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכַּבּוֹתָם הַזֶּה
נְכַחוֹ הוּא וְקָל-שׂוֹכְבֵי עִמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּל הַרְחָמִים
וְהַסְּלִיחוּת . וְכֹז יְהִי רְצוֹן .
וְנֹאמֵר אָמֵן :

Nach der Begräbnis reißt man Gras aus, wirft es hinter sich und spricht:

וְיִצְיֹצוּ מֵעִיר כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ :
זְכוֹר כִּי עֵפֶר אֲנִיחֶנּוּ :

Dann wäscht man sich die Hände, setzt sich dreimal und sagt
בלע המצח בישועתי bis יושב בסת-

בְּלַע הַמַּצַּח לְנִצָּח וּמַחָה יְיָ אֱלֹהִים
דְּמַעָה מֵעַל כָּל פָּנִים וְחִרְפַּת עִמּוֹ

יָסִיר מֵעַל כָּל־הָאָרֶץ כִּי יִי הַדָּבָר:
 יִחִיו מִתִּיד גְּבֻלְתִּי יְקוּמוּן הַקִּיּוּצוֹ
 וְרַגְנֵנוּ שׁוֹכְנֵי עָפָר. כִּי טַל אֹרֻזֹת טִלְדָּ
 וְאָרֶץ רַפְאִים תִּפִּיל:

קדיש לאחר הקבורה.

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא
 דְּהוּא עֲתִיד לְאַתְחַדְתָּא. וְלֹאֲחִיא
 מִתְיָא. וְלֹאֲסַקָא לְחַיֵּי עֲלְמָא. וְלִמְבַנֵּי
 קְרִתָּא דִּירוּשָׁלַם. וְלִשְׂבַלְדֵי הַיְכָלָה
 בְּגוּהַ. וְלִמְעַבְרֵי פוּלְחָנָא נּוֹכְרָאָה
 מֵאַרְעֵנָא. וְלֹאֲתַבָּא פוּלְחָנָא דְשְׁמִיא
 לְאַתְרָהּ. וְיִמְלִיד קוּדְשָׁא בְרִידָהּ הוּא
 בְּמַלְכוּתָהּ וְיִקְרָהּ. בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן
 וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעַגְלָא
 וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ. לְעָלַם
 וְלְעַדְמֵי עֲלְמֵיָא: יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח
 וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְגַּשָּׂא. וְיִתְהַדָּר
 וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא
 בְרִידָהּ הוּא

לְעֵילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא.
 תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא
 וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים
 טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ
 אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוּמֵי. הוּא בְּרַחְמֵי
 יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
 וְאִמְרוּ אָמֵן:

כסלין טוענים מחנון לין טוענים לרוק סדין ולא קדיש ולין
 טועדין טעטס ולין עכמידין:

Beim Weggehen vom אכל sagt man:

הַמְּקוֹם יִנַּחַם אוֹתְךָ (Zu Megrere) אֲתַכֶּם)
 בְּתוֹדָה שְׂאָר אֲבִילֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם:

סדר ביקור חולים וניחום אבלים בשבת.

Wer am Sabbath einen Kranken besucht, sagt beim Weggehen:

שְׁבַת הוּא מְלוֹעֶזְכָּ וּרְפוּאָה קְרוּבָה
 לְבָא וְשַׁבְתּוּ בְּשָׁלוֹם:

Wer am Sabbath einen אכל besucht, sagt beim Weggehen:

שְׁבַת הוּא מְלַנְחָם וְנַחְמָה קְרוּבָה
 לְבָא וְשַׁבְתּוּ בְּשָׁלוֹם:

קדיש דרבנן.

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֵלְמָא
 דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְקִיךְ מַלְכוּתָהּ.
 בַּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבַחַיִּי דְכָל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל. בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ
 אָמֵן: (קס"ט) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
 לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא:

יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם
 וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַקֵּה וַיִּתְהַלַּל
 שְׁמֵהּ דְכוּדְשָׁא. בְּרִידָהּ הוּא. לְעֵלָא
 מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא. תִּשְׁבַּחְתָּא
 וְנִחְמַתָּא. דְאִמְרוּן בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:
 עַל-יִשְׂרָאֵל וְעַל-רַבְּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן
 וְעַל-כָּל-תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל-כָּל-
 מִן דְעַסְקִין בְּאִזְרֵיתָא. דִּי בְּאִתְרָא
 הִדִּין וְדִי בְּכָל-אַתְרָא וְאַתְרָא. יְהֵא לְהוֹן
 וְלִכּוּן שְׁלָמָא רַבָּא. חֲנָא וְחַסְדָּא
 וְרַחֲמֵי וְחַיִּי אַרְיֵכִי. וּמְזוּנָא רְוִיחָא
 וּפְרַקְנָא מִן-קַדְמָא אֲבוּהוֹן דְשְׁמַיָּא
 וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. וְחַיִּים
 טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ
 אָמֵן:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו. הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל
 וְאִמְרוּ אָמֵן:

מזמורים בבית אבל.

מִכְתָּם לְדוֹד שְׁמַרְנֵי אֵל בִּי-חֲסִיתִי בְּךָ: אִמְרַת
 לִי אֲדַנִּי אַתָּה טוֹבַתִּי כָּל-עֲלִידָה: לְקְדוּשִׁים
 אֲשֶׁר-בְּאַרְצֵי הַמָּה וְאִדִּירִי כָּל-חַפְצֵי-בָם: יִרְבוּ
 עֲצוּבוֹתָם אַחֵר מְהֵרָא כָּל-אִסְיָד נִסְכֵיהֶם מִדָּם
 וּכְלֵ-אֵשָׁא אֶת-שְׁמוֹתָם עַל שְׁפָתַי: יִי מִנֵּת חֶלְקִי
 וְכוֹסֵי אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי: חֲבָלִים נִפְלוּ-לִי
 בְּנַעֲיָמִים אֶת-נְהַלְתָּ שְׁפָרָה עָלַי: אֲבָרַךְ אֶת-יִי
 אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶת-לֵילֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתַי: שְׁוִיתִי
 יִי לְנִגְדֵי תְּמִיד כִּי מִיָּמִינִי כָּל-אֲמוֹט: לְכִן
 שְׂמַח לְבִי וַיְגַל כְּבוֹדִי אֶת-בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לְבַטַּח:
 כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵל לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ
 לְרֵאוֹת שְׁחַת: תוֹדִיעֵנִי אֲרַח חַיִּים שׁוֹבַע שְׁמַחוֹת
 אֶת-פְּנִיךָ נַעֲיֵמוֹת בִּימִינְךָ נַעַח:

לְמַנְצַח לְבַנְיִ-קְרַח מְזִמּוֹר: שְׁמַעוּ-זֹאת כָּל-
 הָעַמִּים הָאֵלֵינוּ כָּל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: נִסְ-בְּנֵי אָדָם

גם־בני־איש יחד עשיר ואביון: פי ידבר חכמות
והגות לבי תבונות: אשה למשל אני אפתח
בכנור חידתי: למה אירא בימי רע. עון עקבי
יסבני: הפטחים על־חילם וכרב עשרם יתהדרו:
אח לא פדה יפדה איש לא־יתן לאלהים כפרו:
ויקר פדיון נפשם וחדל לעולם: ויחיו־עוד לנצח
לא יראה השחת: פי ויראה חכמים ימותו יחד
כסיל ובער יאבדו ועזבו לאחרים חילם: קרבם
בתימו־לעולם משכנותם לדור ודור קראו
בשמותם עלי אדמות: ואדם ביקר בר־ילין
נמשל בבהמות נדמו: זה דרבם כסל למו
ואחריהם בפיהם ירצו סלה: כצאן לשאול
שתי מות ירעם וירדו במ ישרים | לפקר וצורם
לבלות שאול מזבל לו: אד־אלהים יפדה־
נפשי מיד שאול פי יקחני סלה: אל תירא פי
יעשיר איש כי־ירבה כבוד ביתו: כי־לא במותו
יקח הפל לא־ירד אחריו כבודו: פי נפשו בחיו
יברך ויודך פי תיטיב לך: תבוא עד־דור
אבותיו עד־נצח לא יראו אור: אדם ביקר ולא
יבין נמשל בבהמות נדמו:

פן לאט חדם חלול עד טעמי פלח חוננים לדור יי אורי ושעי.
לדור יי אורי וישעי ממי אירא יי מעוז תיי
ממי אפקד: בקרב עלי מרעים לאכל את־
בשרי צרי ואיבי לי הקה קשלו וקסלו: אם
סתנה עלי סתנה לא יירא לבי אם תקום עלי
עלי מלחמה בזאת אני בוטח: אחת שאלתי
מאת יי אותה אבקש שבתי בבית יי קר־מי
תיי לחזות בנעם יי ולבקר בהיקלו: פי יצפני
בספה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצנור
ירזמני: ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי
ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה
לִי: שמע יי כולי אקרא וקני וענני: לך אמר
לבי בפשו פני את פניו יי אבקש: אל תסתר
פניו ממני אל תט באפ עבדה עזרתי היית
אל תפשיני ואל תעזבני אלהי ישעי: פי אבי
ואמי עזבוני מי יאספני: הורני יי ברכה וקחי
בארח מישור למען שוררני: אל תתנני בקש
צרי פי קמו בי עדי שחר ויסח חמס: לולא
האמנתי לראות בטיב יי בארץ תיים: בנה אל
יי חס ונאמן לבה ובה אל יי קיש יתם

סדר הושענות.

אם חל יום א' של סוכות

ביום ב	ביום ג'	ביום ה'	ביום ד'
למען אמתך	למען אמתך	למען אמתך	למען אמתך
אבן שתיה	אבן שתיה	אבן שתיה	אבן שתיה
אערוך שועי	אערוך שועי	אערוך שועי	אערוך שועי
אום אני חומה	למושעות	אערוך שועי	אבן שתיה
אל למושעות	אום נצורה	למושעות	למושעות
אום נצורה	אדוהמושיע	אדוהמושיע	אדוהמושיע
הושענא רבה	הושענא רבה	הושענא רבה	הושענא רבה

שבעה הקפות להושענא רבה:

- הקפה ראשונה: למען אמתך.
- הקפה שנייה: אבן שתיה.
- הקפה שלישית: אום אני חומה.
- הקפה רביעית: ארון המושיע.
- הקפה חמישית: אדם ובהמה.
- הקפה ששית: אדמה מארר.
- הקפה שביעית: למען איתן.

תפלת מעריב בזמנה.

שיר-המעלות הנה ברכו את-י' כל עברי
 יי העמדים בבית-י' בלילות: שאו ידיכם קדש
 וברכו את-י': יברכה יי מציון עשה שמים
 וארץ: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב
 סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי
 הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: יי

והוא רחום וכפר עון ולא ישחית
 והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל-
 חמתו: יי הושיעה המלך יעננו ביום
 קראנו:

יח ברכו את יי המברך:

קרי' ברוך יי המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 בדרבו מעריב ערבים בהכמה פותח שערים
 ובתכונה משנה עתים ומחליף את הזמנים
 ומסדר את-הככבים במשמרותיהם ברקיע
 בריצונו בורא יום וליילה גולל אור מפני-חשך
 וחשך מפני-אור. ומעביר יום ומביא לילה
 ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו.
 אל חי וקיים תמיד ימלך עלינו לעולם ועד.
 ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת. על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בתיקו. ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד. כי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהנה יומם ולילה. ואהבתך אל תסיר מפני לעולמים. ברוך אתה יי אהב עמו ישראל:

ימד מונו אל מלך נאמן:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

כנס ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ירך והיו לטמטת בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי

מטרארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגדך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועברתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם ותרה ואפ יהוה בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הפכה אשר יהוה נתן לכם: ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטמטת בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם פימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הבגד פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם

אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם
לאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אמת ואמונה כל־זאת וקיים עלינו כי הוא
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זולתו וְאֵנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ.
הפודנו מיד מלכים מלפנינו הגואלנו מפה כל־
העריצים. האל הנפרע לנו מצרינו. והמשלם
גמול לכל־אויבי נפשנו. העשה גדולות עד אין
חקר ונפלאות עד אין מספר. השם נפשונו
בחיים ולא נתן לפוט רגלינו המדריכנו על־
במות איבינו ויָדָם קָרַנְנוּ עַל כָּל־שׁוֹנְאֵינוּ.
העשה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים
בְּאֲדַמַת בְּנֵי חָם. הַמַּבָּה בַּעֲבַרְתּוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי
מִצְרַיִם וְיוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחַרּוֹת
עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵינוּ בֵּין גְּזְרֵי יַם־סוּף אֶת־
רוּדְפֵיהֶם וְאֶת־שׁוֹנְאֵיהֶם בַּתְּהוֹמוֹת טַבַּע. וְרָאוּ
בְּנֵינוּ גְבוּרַתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן
קָבְלוּ עֲלֵיהֶם מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה
בְּשִׂמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כָלָם:

מִי־כַמְכָה בָּאֱלֹהִים יְיָ. מִי כַמְכָה
נֶאֱדָר בַּקֹּדֶשׁ. נוֹרָא תְהִלּוֹת עֲשֵׂה־
פְּלֵא:

מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּנֵיךָ בּוֹקֵעֵי יָם לִפְנֵי מִשָּׁה. זֶה
אֵלֵי עָנּוּ וְאָמְרוּ:

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֹאמַר כִּי־פָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב. וְגֵאלוּ מִיַּד חֲזָק
מִמֶּנּוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גֵּאלֵי יִשְׂרָאֵל:

הַשְּׂכִיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלִּפְנֵי
לְחַיִּים וּפְרוֹשׁ עֲלֵינוּ סֶבֶת שְׁלוֹמָךָ וְתִקַּנְנוּ בַּעֲצָה
טוֹבָה מִלִּפְנֵיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ. וְהַגֵּן
בְּעַדְנוּ וְהַסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב
וְרָעַב וְיַגוֹן וְהַסֵּר שְׂמֹן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאֲחֵרֵינוּ וּבְצֵל
כְּנָפֶיךָ תַסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה
כִּי אֵל מִלֵּךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה וְשׁוֹמֵר צִאתָנוּ
וּבּוֹאָנוּ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעֶד:

בְּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְיָ מְצִיִּין.
שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַיִם הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבַדּוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וְיִמְלֹא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:
יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם
יְיָ מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא־יִטֵּשׁ יְיָ אֶת־
עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּאֵל יְיָ לַעֲשׂוֹת
אֶתְכֶם לוֹ לְעַם: וַיֵּרָא כָּל־הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם
וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּאֵל אֱלֹהִים יְיָ הוּאֵל אֱלֹהִים: וְהָיָה
יְיָ לְמִלְכָּךְ עַל כָּד־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָה יְיָ
אַחַד וּשְׁמוֹ אַחַד: יְהִי חֲסִדְךָ יְיָ עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר

יחלנו לך: הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן
 הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך:
 קדושים אשר עשית. יבאו וישתחוו לפניך
 אדני. וכבדו לשמך: כי גדול אתה ועושה
 נפלאות. אתה אלהים לבדך. ואנחנו עמך וצאו
 מרעיתך נדה לך לעולם לדור ודור נספר
 תהלתך: ברוך יי ביים. ברוך יי בקולך. ברוך
 יי בשקבנו. ברוך יי בקומנו: כי בידך נפשות
 החיים והמתים אשר בידו גפש כל-חי ורוח
 כל-בשר איש: בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי
 יי אל אמת: אלהינו שבשמים יחד שמך וגוים
 מרכותה תמיד ומלוך עלינו לעולם ועד:

יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך
 באמת. באמר לציון מלך אלהיך. יי מלה. יי
 מלך. יי | ומלוך לעולם ועד: כי המרכות שלך
 היא. ולעזרמי עד תמלוך בקבוד בי אין לנו
 מלך אלא אתה: ברוך אתה יי המלך בקבודו
 תמיד ומלוך עלינו לעולם ועד ועל כל
 מעשיו:

סזון חונן חני קדיש ועתפללים תפלה שמונה עשרה (ד7 3)
 וחסיכ חונן קדיש שלם עם מתקבל וחוננים עלינו לטובה וכו'
 (ד7 12) וחסיכ חוננים שלמה מזעורים אלו:

(כד) לדוד מזמור ליי הארץ ומלוואה תבל
 וישבי בה: כי הוא על-ימים יסדה ועל-גהרות

יכוננה: מי יעלה בהר-יי ומייקום במקום
 קדשו: נקי כפים ובר-לבב אשר לא נשא
 לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה
 מאת יי וצדקה מאלהי ישעו: זה דור דורשו
 מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים וראשיכם
 והגשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: מי-
 זה מלך הכבוד יי עוזו וגבור יי גבור מלחמה:
 שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם. ויבא
 מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות
 הוא מלך הכבוד סלה:

(ח) למנצח על-הגתירת מזמור לדוד: יי
 אדונינו מה-אדיר שמך בכל-הארץ אשר תנה
 הודך על-השמים: מפי עוללים ויונקים יפדת
 עו למען צורריך להשבית אויב ומתנקם: כי
 אראה שמך מעשה אצבעתיך ירח וכוכבים
 אשר פוננתה: מה אנוש פיתופרנו ובן-אדם
 כי תפקדנו: ותחפרהו מעט מאלהים וכבוד
 והדר תעפרהו: תמשילהו במעשי ידך כל
 שתה תחת רגליו: צנה נאלפים כלם וגם
 בהמות שדי: צפור שמים ודגי הים עבר ארחות
 ימים: יי אדונינו מה-אדיר שמך בכל-הארץ:

(כז) מזמור לדוד. הבו ליי בני אלים הבו ליי כבוד
 ועוז: הבו ליי כבוד שמו השתחוו כיו בהרבת קדש:
 קול יי על-המים אל-הקבוד הרעים יי על-מים רבים

קול יי בפת קול יי בקדר: קול יי שובר ארזים. וישבר
 יי את ארזי הלבנון: ויהקידם כמו-עגל לבנון ושריון
 כמו בן-ראמים: קול-יי חוצב להבות אש: קול יי יחיל
 מדבר. יחיל יי מדבר קדש: קול יי יחולל אילות
 ויהשוף יערות ובהיכלו בלו אמר בבוד: יי למבול ישב
 וישב יי מלך לעזקם: יי עוז לעמו יתן יי יברך את-
 עמו בשלום: קדש יתום

סדר ספירת העומר.

בליל שני של פסח חזר תפלת ערבית ונתחילין לספור ספירת
 סעוורה. ליל שנת וליל יום טוב סופרים חזר קידוש שזניסכיני
 ונמולאי שנת ונמוייס סופרים זניסכיני קודם הנדלס וכן קודם
 ויסן לך רק תיכף חזר קדיש טלס. ונחיל קודם עלינו.

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
 אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת
 העומר:**

- טז ניסן. היום יום אחד לעומר:
- יז ניסן. היום שני ימים לעומר:
- יח ניסן. היום שלשה ימים לעומר:
- יט ניסן. היום ארבעה ימים לעומר:
- כ ניסן. היום חמשה ימים לעומר:
- כא ניסן. היום ששה ימים לעומר:
- כב ניסן היום שבעה ימים שהם שבוע אחד
 לעומר:

- כג ניסן. היום שמונה ימים שהם שבוע
 אחד ויום אחד לעומר:
- כד ניסן. היום תשעה ימים שהם שבוע
 אחד ושני ימים לעומר:
- כה ניסן. היום עשרה ימים שהם שבוע אחד
 ושלשה ימים לעומר:
- כו ניסן. היום אחד עשר יום שהם שבוע
 אחד וארבעה ימים לעומר:
- כז ניסן. היום שנים עשר יום שהם שבוע
 אחד וחמשה ימים לעומר:
- כח ניסן. היום שלשה עשר יום שהם שבוע
 אחד וששה ימים לעומר:
- כט ניסן. היום ארבעה עשר יום שהם שני
 שבועות לעומר:
- י"א א' דריח אייר. היום חמשה עשר יום שהם
 שני שבועות ויום אחד לעומר:
- י"ב ב' דריח אייר. היום ששה עשר יום שהם
 שני שבועות ושני ימים לעומר:
- י"ג ג' אייר. היום שבעה עשר יום שהם שני
 שבועות ושלשה ימים לעומר:
- י"ד ד' אייר. היום שמונה עשר יום שהם שני
 שבועות וארבעה ימים לעומר:
- י"ה ה' אייר. היום תשעה עשר יום שהם שני
 שבועות וארבעה ימים לעומר:

כ"ט אי"ו. היום ארבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושני ימים לעומר:

י"ח סיון. היום חמשה וארבעים יום שהם ששה שבועות וששה ימים לעומר:

ב' סיון. היום ששה וארבעים יום שהם ששה שבועות וארבעה ימים לעומר:

ג' סיון. היום שבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות וחמשה ימים לעומר:

ד' סיון. היום שמונה וארבעים יום שהם ששה שבועות וששה ימים לעומר:

ה' סיון. היום תשעה וארבעים יום שהם שבעה שבועות לעומר:

הרחמן הוא יחזיר עבודת בית המקדש למקומה:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות:

למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יהננו ויברכנו. יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך. בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים. יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים. כי תשפט עמים מישר. ולאמים בארץ תנחם סלח: יודוך עמים אלהים. יודוך עמים כלם: ארץ

נתנה יבוליה. יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים וייראו אותו כל-אפסי ארץ:

אנא בכח גדלת ימינך תתיר צרורה:

קבל רנת עמך שנבנו טהרנו נזרא:

נא גבור דורשי יחודך פכבת שמרם:

ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם:

חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך:

יחיד נאה לעמך פנה זוכרי קדשתך:

שועתנו קבל ושמע צעקתנו. יודע תעלומות:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ככל לילה אחד ספיקס יאנך חפלה זו:

רבותו של עולם אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר כדי לשהינו מקליפותינו ובטימאתינו כמו שכתוב בתורה ספירתם לכם מסחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנוסה שבע שבתות תמימות תהינה עד מסחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום. כדי שימהרו נששות עמך ישראל מזוהמתם. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבוטת הספירה שספרתי יתקן מה שסנפתי בספירה (פלוגי הסייד לחמו סלילה) ואטחר ואתקדש בקדושה של מעלה אמן סלה:

סדר קידוש לבנה.

קודם קידוש הלכנה יאנך עזנור זכ:

הללויה | הללו את יי מן השמים
הללויה | במרומים: הללויה כל

מִלְאָכָיו הִלְלוּהוּ כֹּל צְבָאוֹ: הִלְלוּהוּ
שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הִלְלוּהוּ כֹּל כּוֹכְבֵי אֹרֶךְ:
הִלְלוּהוּ שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר
מַעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי
הוּא צִוָּה וּנְבִרָאוֹ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד
לְעוֹלָם חֶק־נֶתֶן וְלֹא יַעֲבוֹר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר בְּמֵאמְרוֹ בְּרָא שְׁחָקִים. וּבְרוּחַ
פִּיּוֹ כָּל־צְבָאָם חֶק וְזִמָּן נָתַן לָהֶם
שֶׁלֹּא יִשְׁנוּ אֶת־תַּפְקִידָם. שְׁשִׁים
וּשְׁמֹנִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן כּוֹנֵם. פּוֹעֵל
אֵמֶת שֶׁפָּעֵלְתוּ אֵמֶת. וְלִלְבָנָה אָמַר
שֶׁתַּתְּחַדֵּשׁ עֲטֹרַת תַּפְאֶרֶת לְעַמּוּסֵי
בְּטוֹן: שֶׁהֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ
כְּמוֹתֶיהָ. וּלְפֶאֶר לְיוֹצְרֵם עַל־שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַדֵּשׁ
חֲדָשִׁים:

בְּרוּךְ יוֹצֵרְךָ. בְּרוּךְ עוֹשֵׂךָ. בְּרוּךְ
קוֹנֵךְ. בְּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ: ^{ג.ס.}
בְּשֵׁם שְׁאֲנֵי רוֹקֵד בְּגִגְדְּךָ. וְאֵינִי

יְכוֹל לַנֶּע בְּךָ. כִּי לֹא יוֹכְלוּ כָּל־אֵיבֵי
לַנֶּע בִּי לְרַעָה: ^{ג.ס.}

תַּפֵּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפְחַד בְּגִדְךָ
זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאַבֵּן: כְּאַבֵּן יִדְמוּ זְרוּעֶךָ
בְּגִדְךָ וּפְחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תַּפֵּל: ^{ג.ס.}
יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם: ^{ג.ס.}

וּסְחַל לַחֲבִירוֹ ^{ג.ס.} שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם:

וּחֲבִירוֹ מְסִיב ^{ג.ס.} עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם:

סִימָן טוֹב וּמוֹל טוֹב יְהֵא לָנוּ וּלְכָל
יִשְׂרָאֵל אָמוֹ: ^{ג.ס.}

כּוֹל דּוּדֵי הַגָּה זֶה בָּא. מְדַלֵּג עַל
הַהָרִים. מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת: הַזִּמָּה
דּוּדֵי לְצַבִּי אוֹ לְעַפְר הָאֵילִים. הַגָּה
זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתַלְנוּ. מְשַׁנֵּיחַ מִן
הַחֲלוּנוֹת מְצִיץ מִן הַחֲרָבִים:

תִּנְא דְבִי רַבִּי יִשְׁמַעֵאל. אֵלְמֵלֵא
לֹא זָכוּ יִשְׂרָאֵל. אֵלֵא לְהַקְבִּיל פְּנֵי
אֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמַיִם פְּעַם אַחַת בַּחֲדָשׁ
דַּיִם. אָמַר אֲבִי הַלְכֵד צְרִיד לְמִימְרָא

מעומד: מי זאת עולה מן המדבר
 מתרפקת על הורה: ויהי רצון
 מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי
 למלאות פנימת הלבנה. ולא יהיה בה
 שום מיעוט. ויהי אור הלבנה כאור
 החמה וכאור שבעת ימי בראשית.
 כמו שהיתה קודם מיעוטה. שנאמר
 את שני המאורות הגדולים. ויתקים
 מקרא שפתוב. ובקשו את יי
 אלהיהם ואת דוד מלכם אמן:
 שיר למעלות אשא עיני אל ההרים
 מאין יבוא עזרי: עזרי מעם יי. עשה
 שמים וארץ אליתן למוט רגלך.
 אדנינו שמרך: הנה לא ינום ולא
 יישן שמר ישראל: יי שמרך. יי צלך
 על יד ימינה: יומם השמש לא
 יכבה וירח בלילה: יי שמרך מכל
 רע ישמר את נפשך: יי שמר צאתך
 ובואך מעתה ועד עולם:
 הללויה | הללו אל במקדשו הללוהו

ברכיע עזו: הללוהו בגבורתו
 הללוהו ברב גדלו: הללוהו בתקוע
 שופר הללוהו בגבל וכנור: הללוהו
 בתוף ומחול הללוהו במנים וענב:
 הללוהו בצלצלי שמע הללוהו
 בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל
 יה הללויה:

למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים
 יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:
 לדעת בארץ ודוד בכל גוים
 ישועתך: יודוך עמים | אלהים יודוך
 עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים
 בית שפט עמים משור ולאמים |
 בארץ תנחם סלה: יודוך עמים
 אלהים יודוך עמים כלם: ארץ
 נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו:
 יברכנו אלהים וייראו אותו כל
 אפסי ארץ:

Männliche Namen:

- א אברהם, אבייקא, אברוש, אביגדוה, אביעזרה, אבשלום, אהרן, אורי, אושיעה, אייזק, איסרל, אריה, אלחזן, אליהו, אבא, אבלי, אלימלך, אליעזר, אלעזר, אליקים, אלכסנדר, אליצפן, אלקט, אפרים, איצק, אשה, אנשיל, אבנ, אהניה, אלישע, אחמה, אדאן.
- ב בנימן, בונם, בענרים, ברך, בן ציון, בצלאל, בער, בערל, בערוש, בערכן, בונש, בועז, בחיי, ברכה.
- ג נאדל, נה, גדליהו, ניספל, נרשון, נוספריכט, נעצל, נביאל, נמליאל.
- ד דוד, דן, דניאל, דוב.
- ה הלל, האן, הונא, הושע, הורין, הירש, הרש, הענק, העשיל.
- ו וואלק, וואלף.
- ז זבולן, זאב, זוסא, זיסקינד, זכאי, זעקל, זעליג, זעליגמאן, זלמן, זאבל, זושא, זכריה, זרחיה, זנדיל, זרח.
- ח חזקיה, חציה, חננאל, חננא, חסרא, חיים, חנך, חייא, חני.
- ט טיביה, טודרוס, טרפון, טעבל, טיאה.
- י יצחק, יעקב, יוסף, יהושע, ישעיה, ירמיה, יהוקאל, יהודה, יאשיהו, ישמעאל, ירדיה, יואל, יוחנן, יום טוב, יונה, יאסקי, יחאל, יקותיאל, יששכר, ישראל, יואי, יוחם, יאיר, יואב, יהנתן, ישי.
- כ כלב, כהנא, כתיאל.
- ל לוי, ליב, ליברמן, ליבוש, ליד, ליפא, ליפמאן, לעמל.
- מ משה, מנוה, מנחם, מאיר, מלאכי, מרדכי, מיכאל, משולם, מתתיהו, מענדל, מאנוש, מנשה, מיכה.

- נ נתן, נתמן, נתנאל, נפע, נתן, נתום, נחמיה, נחלי, נסים, נפרנאי.
- ס סעדיה, סענדר, סיני.
- ע עקיבא, עובדיה, עבר, עמנואל, עזריאל, ענול, עזר, עזיאל, עמרם, עזרה, עזריה.
- פ פנחס, פרץ, פלטיאל, פייש, פייבש, פישל, פתחיה, פאלק, פייבל.
- צ צבי, צדוק, צמת.
- ק קייסמאן, קאפל, קלונימוס, קתה, קלמן, קשמאן.
- ר ראבן, רפאל.
- ש שמואל, שלמה, שאול, שבנא, שבתי, שעפסל, שלום, שמחה, שמעיה, שמריה, שיאה, שמעון, שלמן, שמעלקא, שמשון, שרגא, שרירא, שמריה.
- ת תנחום.

Weibliche Namen:

- א אביגיל, אסתר, אידל, אסנת.
- ב ברכה, בריינא, בונא, בילא, בריינדל, בלומא, בלימלא, בת שבע, בשא, בנה.
- ג גאלדא, געלא, גיסל, גינענדל, גליקל.
- ד דבורה, דאברוש, דרעויל, דינה.
- ה הדסה, הינדא, הענדל, חנה, הענא, הינדל, היסא, ועלדא, ולסה, ולסא, ועמלא.
- ו ויה, חנה, חסידה, חיה, חנלה, חולדה, חיילת.
- ז משארנא, מאלצא, מייבא, מוסלכא, מרילא.
- ח יוכבה, יאכלן, יוסא, יפל, יענפא, ילתא, יודית, יאחד.
- ט לאנא, ליסקא, לובא, לאה.

- (מ) מרים מידל, מחלה, מידל, מכיל, מיכל, מלכא, מעלא, מאמל, מאשא, מינקא.
- (נ) נעמי, נעכלא, נחמה, ניכא.
- (ס) סלסקא, סרה, סלאחא.
- (ע) עלקיל, עכסה.
- (פ) פראדל, פרוסמ, פרוחא, פעסל, פיאדל, פעיל, פילא, פינא.
- (צ) צארסל, צינא, צביה, צמודה, צירל, ציסל.
- (ק) קילא, קלערל, קייסל, קרענרל.
- (ר) רבקה, רחל, רעכיל, רייצל, רעלא, רחא, ריזל, ראריש, רח, ראכל, ריקל.
- (ש) שיה, שידל, שפיינצא, שטת, שלטית, שבע, שפרת.
- (ת) תמנה, תרצה, תמר.

סדר ברכת המזון לברית מילה

כמנהג אשכנז.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הן את העולם בעי: במובו בןן בחד וברחמים הוא נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו: ובמובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל תחסר לנו מזון לעולם ועד: בעבור שמו הגדול כי הוא זן ומספרנם לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. ברוך אתה יי הן את הכל:

נודה לך יי אלהינו על שהגחלת לאבותינו ארץ חסדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל בריתך שהתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדתנו ועל חקך שהודעתנו ועל חיים חן וחסד שהונגתנו ועל אבילת מזון שאתה זן ומספרנם אותנו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

בחנוכה ובפורים אומרים על הנסים וישמע 29

ועל הכל יי אלהינו אנתנו מודים לך ומברכין אותך יתברך שמוך בפי כל חי תמיד לעולם ועד: אלהים צוית לידידך בחיך. את בריתי השמור חוק בשאךך. ברית עולם: אתה תכרות ליצרך. ולקדוש ישראל כי שאךך. שאךך לו באלזני ממרא בהראךך. פקודך ביום נפור בעשותי במוראךך. ברית עולם: פצת ממחן מבותיך ארפאךך. כי אני יי רופאךך. רופאךך בחסדךך מאברךך מודיעים תדמים. רשם התקדךך לפני והיה תמים. ברית עולם: ראיתי נפוסךך

תהא צרה ונתן ונאקה ביום מנתקנו ונדאנו וי אליהו בנקמות ציון
עניף ובנגן ירושלים עיר קדשה. כי אתה הוא בעל השועות ובעל
הנקמות :

כרים ויעים טובים

אלהינו ואלויו אבותינו. יעלה ויבא ויגע ויראה וירצה וישמע
ויפקד ויזכר ויזכנו ויפקדנו. חסדו אבותינו. חסדו משיח קדוד
עבדך. חסדו ירושלים עיר קדשה. חסדו כל-עמך בית ישראל ו
לקנין. לפלטה לטבת לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום
ראש השנה הזה. (מסח) ביום חג המצות הזה. (שבעות) ביום חג
השבועות הזה. (מסות) ביום חג הסוכות הזה. (ראש השנה) ביום
החסד הזה. (שני) ביום שמיני חג העצרת הזה. זכרנו וי אליהו
בו למכה. וקדש בו לברכה. והושיענו בו לחיים. וכבר ישועה
ורחמים חיים וקדו. וחסד ואלהינו והושיענו. כי אליך ענינו כי אל
(סלף) חסד ורחם אתה :

ובנה ירושלים עיר הקודש במהרה בימינו ברוך את :
וי בונה ברחמי ירושלים. אמן : ברוך אתה וי אליהו
מלך העולם האל אבינו מלפני אדירנו בוראנו גואלנו
יוצרנו קדושנו קדוש ועקב רוענו רועה ישראל המלך
הטוב והמטיב לכל אל בכל יום ויום הוא המטיב לנו הוא
מטיב לנו הוא יטיב לנו הוא גמלנו הוא גומלנו הוא
וגמול בעדנו לעד לחן ולחסד לרחמים לרחם העלמה
והעלמה ברכה וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים
וחיים ושלום וכל טוב ומכל טוב לא יחסרנו : הרהמן
הוא ימלוך עלינו לעולם ועד : הרהמן הוא יתברך
בשמים ובארץ : הרהמן הוא ישתבח קדור דורים ויתפאר
בנו לנצח נצחים ויתקדר בנו לעד ולעולם עולמים :
הרהמן הוא יפרנסנו בכבוד :

הרהמן הוא ישבור עול גוים מעל צאצאיו והוא
י ליכנו כוממיות לארצנו : הרהמן הוא ישח לנו ברכה

מרבך בבית זה ועל שלחן זה שאכלנו מעליו : הרהמן
הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו
בשורות טובות ישועות ונקמות :

הרהמן הוא אשר תנן את הילד הזה לאביו
ולאמו. הוא יגן עליו ממרומו. ובשלום יבא
על מקומו. ויהי אלהיו עמו וכאפרים וכמנשה
לשמו. ויקרא בישראל שמו : הרהמן הוא
פקוד יפקדהו ברחמים. להבינו בדת חנומים.
ויבלה בפזוב ימים. ושנותיו בנעימים. יעבדהו
עמים. וישתחוו לו לאמים : הרהמן הוא רבות
שנים יחיהו. צדק לרגליו יקראהו. ונקמת ציון
יראהו. ואת עמו לשלום יברכהו. ויעורר חסדו
לרחמהו. כי חסד חסד הוא : הרהמן הוא יברך
החתן הזה ובעל בריתו. ישמח אביו ותגל יולדתו.
ויתברכו המסבין בסעודתו. וכן יזכו שישמחו
בחתונתו. בני בנים להראותו. ויש תקווה
לאחריתו : הרהמן הוא מהרה יזפור זאת מצותו.
בה יפדה איומתו. רחמים יעורר לעדתו. קהלו
יקבץ בחמלתו. בהראותו את עושר כבוד
מלכותו. ואת יקר תפארת גדלתו : הרהמן הוא
יברך את החתן הזה ובעל בריתו. ואת אביו
ואת אמו ואת אחינו ואת רבותינו היושבין
בכאן. כמו שבירך הפרוש ברוך הוא ביתו של
אברהם אבינו בפל. ויצחק מפל. ויעקב פל.

כֵּן יִבְרַךְ אֹתָנוּ כְּדָנוּ יחד בְּבִרְכָה שְׁלִימָה.
וְנֹאמַר אָמֵן :

בְּמִרוֹם יְלִמְדוּ עֲלֵינוּ וְעֲלֵינוּ זְכוֹת שֶׁתֵּהָא לְמִשְׁמֶרֶת
שְׁלוֹם וְנִשְׂא בְּרָכָה מֵאֵת יי. וְצִדְקָה מֵאֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. וְנִמְצָא
חַן וְשֶׁבֶל מִזֵּב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם :

(בְּכֹס) הַרְחֵקֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ לְיוֹם שְׂפֵלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה
לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים :

(בְּרִ"ס) הַרְחֵקֵן הוּא יַחְדֵּשׁ עֵינֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה :

(כִּיּוֹס טוֹב) הַרְחֵקֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׂפֵלוֹ מִזֵּב :

(בְּכֹס) הַרְחֵקֵן הוּא יָמִים לְנוֹ אֶת־סִבְתֵּי דוֹד הַגְּמֻלָּת :

הַרְחֵקֵן הוּא יִזְכְּנוּ לְיַמּוֹת הַמְּשִׁיחָה. וְלְחַיֵּי הָעוֹקֵם הַבָּא
בְּצִלְתָּה. מְגִדוֹל יִשׁוּעוֹת מִלְּפִי יְרוּיָהּ. וְעֲשֵׂה חֶסֶד לְמִשִּׁיחָה
נְשִׂיחָה. לְדוֹר וּלְדוֹרָעוֹ בְּרָכָה לְהַגִּיחָה. עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו
הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרוּ אָמֵן :